

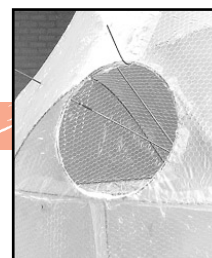
**Daar komen ze
aangemarcheerd...**

p. 3

**Alma: voer voor
discussie**

p. 4

**Angelo Vermeulen: algen
vinden biotoop in STUK**

p. 10

**CD&V LEVERT TWEEDERDEMEERDERHEID
VOOR STRUCTUURDECREET**

Studenten voorlopig uit associatie gewipt

De Vlaamse meerderheidspartijen én CD&V zullen een nieuwe versie van het structuurdecreet hoger onderwijs goedkeuren. Door deze ruime meerderheid krijgen de associaties meer slagkracht, maar verliezen de studentenvertegenwoordigers – althans voorlopig – hun zitjes.

Studiefinanciering p. 5-7

Maandenlang hielden VLD, sp.a, Agalev en Spirit vol dat zij geen beroep zouden doen op de parlementsliden van CD&V om het structuurdecreet hoger onderwijs met een tweederdemeerderheid goed te keuren. Die meerderheid is nodig om de associaties tussen universiteit en hogescholen de bevoegdheid te geven bindende beslissingen te nemen. Daar waar de Associatie K.U.Leuven door haar privaat karakter zelf wel een strakke beslissingsstructuur kon doorvoeren, zou bijvoorbeeld de associatie rond de RUG slechts op veel lossere basis kunnen worden opgericht.

Veel politici zagen deze ongelijkheid liefst ongedaan gemaakt. Volgens adjunct-kabinetschef Luc Jansegers waren de geesten bij de hoger onderwijsinstellingen ook zo ver gerijpt dat de associaties meer moesten kunnen doen dan afspraken maken. Nadat ook de Raad van State in haar advies opmerkingen in die richting formuleerde, stuurde Vlaams minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) signalen uit naar de CD&V-oppositie dat er ruimte was om te onderhandelen.

VUURWERK

CD&V-onderwijsspecialist en Vlaams Volksvertegenwoordiger Luc Martens ging in op die uitnodiging. Ook hij vond het ontwerp, met zijn associaties zonder tanden, maar "een schraal decreet". De christendemocraten wilden als partij hun verantwoordelijkheid opnemen om de hervorming van het hoger onderwijs mogelijk te maken. Uiteraard moest CD&V hier ook een aantal toegevingen uit de brand kunnen slepen die door de eigen achterban zouden gesmaakt worden en die CD&V dan op zijn conto zou kunnen schrijven.

Een belangrijke nieuwigheid is de mogelijkheid voor associaties om het onderwijsaanbod tussen de partnerinstellingen te herschikken als de andere associaties die ook

in de provincies van de nieuwe opleiding actief zijn, akkoord gaan. Jansegers van het kabinet legt uit: "De rol van de overheid verandert fundamenteel. Het is nu aan de associaties om het onderwijsaanbod te herschikken. Ook binnen instellingen zullen vanaf 2006 bepaalde opleidingen kunnen worden afgebouwd en ingericht, zonder dat de overheid daarin moet tussenkomen."

De hogescholen, die vorige week nog actie voerden rond hun gebrekkige financiering, zien hun eisen slechts deels ingewilligd. Het kabinet-Vanderpoorten blijft bij haar bewering dat de middelen voor de hogescholen adequaat zijn, maar zij belooft wel om het tijdelijke budget dat was voorzien voor het projectmatig wetenschappelijk onderzoek op een structurele basis te blijven geven. Dat bedrag blijft dus onder het gevraagde bedrag en ook onder de elf miljoen euro die CD&V oorspronkelijk had gevraagd voor de hogescholen als voorwaarde voor een tweederdemeerderheid.

Aan de controversiële taalregeling raakt de afsprakennota niet fundamenteel. Wel worden nieuwe garanties ingebouwd. Zo zal het instellingsbestuur de beslissing om een bepaalde opleiding in een andere taal dan het Nederlands aan te bieden, beter moeten verantwoorden. Of dit tegemoet komt aan de verzuchtingen van de Vlaamse Beweging is niet zeker. Dit onderdeel van het decreet blijft dus voor vuurwerk zorgen.

Na Limburg en Antwerpen krijgt nu ook West-Vlaanderen er een pak onderwijsbevoegdheden bij. De K.U.Leuven - afdeling Kortrijk (KULAK) mag vanaf 2004 een bachelor in de Onderwijskunde inrichten.

De opleiding Wijsbegeerte wordt wel geschrapt aan de KULAK, wat niet echt een ramp is: op dit ogenblik is er één student ingeschreven in die richting. Ook drie hogescholen — waarvan twee van de Associatie K.U.Leuven — krijgen er een opleiding bij. Waarnemers merken op dat de West-Vlaamse politici ontzettend actief waren bij het lobbywerk voor de nieuwe richting.

Campusrector Piet Van den Abeele van de KULAK legt aan Veto uit hoe dit gekomen is: "We zien al jaren dat er een scheef trekking is tussen de belastingen die de West-Vlamingen betalen en het hoger onderwijsaanbod in deze provincie. Op initiatief van de gouverneur van West-Vlaanderen is er in overleg met alle instellingen het 'West-Vlaams amendement' gekomen. Wij waren wel in eerste instantie vragende partij voor bio-ingenieur, en in tweede orde psychologie, maar dat zag de RUG niet zitten. Toch zijn we tevreden met de nieuwe richting. Zo kunnen we onze ambitie van een universitaire opstapcampus blijven waarmaken."

APEKOOL

Het luik over de studenteninspraak in de associaties wordt uit het decreet gelicht. Jansegers: "We vinden studentenparticipatie heel belangrijk. Doordat de oorspronkelijke associaties echter gebaseerd waren op afspraken, was het mogelijk de aanwezigheid van studenten te verplichten in het kader van de vrijheid van onderwijs. Nu is dit niet meer mogelijk, waardoor we in een apart decreet het medezeggenschap zullen

regelen. In ieder geval zal dat decreet op hetzelfde ogenblik met de regeling over de associaties in werking treden." Jansegers denkt aan twee pistes: ofwel neemt de associatie de studenten mee op in het bestuur, ofwel hebben de studenten instemmingsbevoegdheid wat studenten-aangelegenheden betreft. Dat betekent dat de studenten tot tweemaal toe een beslissing kunnen blokkeren.

De studentenraden van de Associatie K.U.Leuven, die zich verzameld hebben in de zogenaamde Stal, zijn niet echt opgezet met de wijziging. Coördinator Jeroen Vandromme betreurt vooral het uitstel omdat de Associatie K.U.Leuven al volledig op volle toeren draait zonder dat de studentenvertegenwoordiging is geregeld. "Het is dus larie en apekool om te zeggen dat er geen probleem is zolang de associaties niet operationeel worden. De oprichtingsfase is sowieso cruciaal voor de studenten; nu dreigt ons forum slechts een praatbarak te worden."

De Stal komt donderdag opnieuw samen in Leuven en zal zich daar allicht beraden over haar positie. Uit de wandelingen kon immers reeds worden afgeleid dat de bewindslieden van de Leuvense associatie zeer huiverachtig staan tegenover de verplichte opname van studentenvertegenwoordigers in de bestuursorganen. Wellicht komt er dus enkel een overkoepelende studentenraad van de associatie met een aantal bijzondere bevoegdheden.

Thomas Leys

GROEP T

LERAARS MET VISIE

PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groept@groept.be

Uit de archieven:

Een rustig avondje Leuven

Zijn de tijden veranderd? De nationale betoging van de NSV van vorige donderdag was zonder twijfel de meest rustige confrontatie met extreem-rechts in de recente Leuvense geschiedenis. Vooreerst was er de niet echt succesvolle opkomst van de eigenlijke betogers: met zijn 500 à 600 waren ze. Hoewel er zo maar even vier tegenmanifestaties waren gepland bleef echter ook de tegenreactie binnen de perken. Leuven beleefde geen woelige nacht. (.)

Een andere element dat zeker bijdroeg tot het vrij rustig verloop van de avond was de aanpak van de NSV-betoging zelf. De opkomst was, de nationale mobilisatie — zelfs in Het Pallieterke en de Vlaams Blokpartijkrant — in acht genomen, veeleer aan de lage kant. Dat betekende niet dat de verwachte groepen afwezig waren: langs de ene kant Vlaams-Blokkopstukken als Filip Dewinter, Gerolf Annemans, Xavier Buisseret, kamerlid Van den Eynde en senator Wim Verreycken, langs de andere kant een serie 'personaliteiten' (ex-VMO-leider Bert Erikson), knokploegen (onder andere uit Wilsele) en 'casuals', die werden

aangevoerd door bussen uit Antwerpen en Gent. Er waren zelfs delegaties uit Nederland en Frankrijk. Tijdens de betoging werden de vechtjassen in toom gehouden door de eigen NSV-ordedienst, erna werden ze onmiddellijk door de rijkswacht de bus in gestuurd. Wie kwam om te knokken, ging gefrustreerd naar huis.

De betoging begon met ruim een half uur vertraging wegens de late aankomst van de bussen. Op de pui van het stadhuis hield de preses van NSV-Leuven nog een zeer gespierde speech. Daarin pleitte hij tegen de "de Europese schoonmoeder", de nieuwe "kolonisatie" door de VS en de "multiculturele smeltkroes". (.)

Slogans als 'NSV weg ermee' en 'Vlaams Blok, rop op' waren niet uit de lucht bij de tegenbetogers. Bij één van de gelegenheden waarop de betogers voor 'nazi' werden uitgescholden, kwam spontaan als antwoord: 'Daar zijn we fier op'. (.)

Uit: Veto, nr. 18, 18de jaargang, 24 februari 1992.

Alpha Copy

Tiensestraat 79 - 83

3000 Leuven

DIGITAAL

DRUKKERIJ

Open van alpha.copy.bvba@pandpra.be

Maandag tot donderdag: 8.30 - 20 uur Tel: 016/22.56.01

Vrijdag: 8.30 - 18 uur GSM: 0477/23.22.62

Zaterdag gesloten Fax: 016/22.54.57

Grand Café La Royale het eet-, praat- en leescafé

tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes
en ... tapbieren en groentesappen, warm en
sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale
dagbladen, tijdschriften en ...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Familielid - Wat Bush wil
2 Meisjesnaam - Soort sleutel 3 Leuk - Noot
4 Dierengeluid - Oppervlaktmaat - Durf
5 Mensen met titel aan de andere kant van de aula 6 Levenskrachtige drankjes
7 Buitengewoon Lager Onderwijs - Eiland (Fr.) - Helium 8 Onzes Inziens - Een muurtje rondzetten 9 Japanse stad - Maken
10 Noodlottig - Gekkekoeienziekte

Verticaal — 1 Losbandig feestje - Schrijvende groente 2 Waar Sinterklaas bisschop was - Happy Few 3 Alias (afk.) - Arafats organisatie - Klaar 4 Tegen de koers van 100% - Bid (Lat.) 5 Paarse mobiele vogel 6 Dun laagje olie 7 Vis - Psychiater om bij te Wenen 8 Langspeelplaat - Waarin je slaapt - Zeezoogdier 9 Trainen - Met schorre stem 10 Waarin je rust - Rivier

Dries De Smet

Oplossing

kruiswoordraadsel 2915

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	G	E	E	R	T	S		B	A	A	L
2	R	E	G	I	E		M	O	O	R	E
3	O	R		T	E	G	E	L		R	O
4	O	D	T		K	A		O	P	E	N
5	T	E	E	N		T	O	G	A		A
6		R	E	E	P		K	N	U	S	
7	F		L	U	K	A		A	Z	E	N
8	A	V	T	S		I	B		E	R	E
9	R	A		A	U	D	I	O		E	I
10	A	L	F	A		S	T	R	E	N	G
11	O	K	A	P	I		S	T	A	A	T

Prijswinnaars 'Intacto'

De redactie ontving meer dan zeshonderd mailberichten voor de avant-première van Intacto, een thriller van Juan Carlos Fresnadillo. Honderdtwintig van hen konden we gelukkig stellen met een duoticket voor de voorstelling nu dinsdag om 22u30 in Studio 1.

Lijst van de winnaars: Véronique Adriaenssens, Ruth Beerten, Pieter Bellens, Joris Boogaerts, Thomas Bostoën, Nathalie Botteldoorn, Eric Breynaert, Yves Briens, Sara Casalin, Geert Claerhout, Stijn Cockx, Greta Coenen, Brecht Cuyper, Aagje D'Helft, Anneleen Danneels, Bart De Maesschalk, Lies De Saedeleir, Katrijn De Smet, Elke De Vos, Lode De Vuyst, Annelies Demuynck, Emmeline Depoortere, Nele Deprez, Tom Derez, Maarten Desmet, Patty Dierickx, Aysel Dogan, An Dupont, Tine Dupont, Silvia Fernandez, Iris Geenen, Sara Gilissen, Dries Goossens, Veerle Hautekiet, Marieke Helsen, Sofie Heymans, An Hindryckx, Christophe Hoedem, Gabrielle Hubin, Ann Hulsmans, Liesbeth Huybrechts, Marleen Janssen, Dieter Jong, Darek Krzywania, Philip Lenaerts, Liesbeth Lenchant, Sara Leurs, Eric Lorent, Christophe Louage, Annemarie Marien, Ann Maurissen, Simon Meers, Loes Mermans, Patrick Michielsens, Wien Nijs, Wandi Pinti, Elke Plovie, Annemie Raes, Geert Reyns, Jan Reyns, Liesbeth Reyskens, Philip Roelandt, Bart Schepens, Els Schepens, Stefanie Schreurs, Bert Smits, Pieter Spriet, Julie Steen, Ellen Stoffels, Francis Strobbe, Barbara Struys, Veerle Tack, Sofie Taes, Sébastien Thijs, Tim Van Ackerbroeck, Pieter Van Asbroeck, Astrid Van Audenhove, Marleen Van Caene, Els Van de Beek, David Van de Broeck, Marie Van De Putte, Annelies Van Gassen, Robrecht Van Goolen, Elke Van Hoeymissen, Tine Van Hove, Elisabeth Van Pelt, Bert Van Rilaer, Dirk Van Troyen, Steven Van Vooren, Philip Vandaele, Ina Vandenberghe, Andre Vanderheyden, Sofie Vanderlinden, Inge Vanderstraeten, Lore Vandewalle, Katelijne Vanderorpe, Peter Vanlaeke, Ellen Vanmaele, Davy Vanoppen, Griet Vanrie, Ida Veldeman, Annelies Vercauteren, Sofie Vereyken, Ruth Verhassel, Sofie Verschueren, Stefanie Francken, Dominique Vuylsteke, Rein Vyncke, Riet Wahlen, Steven Wathiong, Jelle Wildiers, Inge Willem, Benoît Willems en Elke Wynants.

Gefeliciteerd!

Adem inhouden voor de betoging

Op donderdag 27 februari zal het in Leuven weer even lijken op de jarenzestig, al komt het protest deze keer uit een andere hoek. Dan vindt namelijk de jaarlijkse nationale NSV-betoging plaats in Leuven. Voor de tegenbetoging verwacht de politie echter nog meer aanwezigen.

De Nationalistische Studentenvereniging is een politieke studentenorganisatie die een eerder extreemrechts gedachtegoed aanhangt. Ze organiseert ieder jaar een manifestatie in een andere Vlaamse

op een brede steun zouden rekenen.

De NSV mobiliseert al wekenlang in heel Vlaanderen voor de betoging, wat soms met incidenten gepaard ging, onder meer aan de VUB. In het Leuvense straatbeeld doken vorige week al slogans op aan de gevels van universiteitsgebouwen, die ondertussen echter al verdwenen zijn. Op de website van de NSV en verwante bewegingen wordt opgeroepen om te betogen. Er worden ook bussen ingelegd vanuit andere Vlaamse steden.

OBJECTIEF

Op een aantal plaatsen werd de

voor een tegenbetoging. Eerst werd op diverse plaatsen de NSV-graffitti omgetoverd tot een oproep voor de tegenbetoging, en vorige week doken er ook posters op in het straatbeeld.

VEILIGHEID

In tegenstelling tot vier jaar geleden is de tegenbetoging nu toegelaten. De politie hoopt dat dat de gemoederen wat zal bedaren. De vorige keer kwam het namelijk tot confrontaties, met zelfs enkele gewonden. Hoofdcommissaris Wim Geens heeft vertrouwen in de beide partijen: "Betogen is een fundamenteel recht, dat wij aan niemand willen onttrekken. Ieders rechten eindigen echter wanneer ze de fundamentele rechten van anderen in het gedrang brengen. Daarom zullen wij keihard zijn voor iedereen die misbruik maakt van de mogelijkheid om zijn mening vreedzaam te uiten. Ik kan u verzekeren dat het Leuvense parket streng optreedt."

De politie had trouwens zelf bij de burgemeester sterk aangedrongen om de beide betogingen toe te laten: "In het verleden was er telkens maar één betoging mogelijk, omdat Leuven nu eenmaal een kleine stad is. Maar deze keer hebben we de mogelijkheid gevonden om de beide betogingen een plaats te geven in het stadscentrum, zonder de veiligheid in het gedrang te brengen. Zo kan niemand ontkennen dat de politie absoluut onpartijdig is, en dat wij iedereen ten volle de kans willen geven op straat te komen." Er zijn trouwens ook afspraken gemaakt, zowel met de NSV als met ALS.

De kans is dus groot dat alles donderdag zonder incidenten zal verlopen. Toch zullen de ordehandhavers in groten getale aanwezig zijn: de Leuvense politie krijgt de steun van naburige politiezones, en van de federale reservetroepen. Alles opgeteld zal dat hopelijk wel genoeg zijn om de verwachte driehonderd betogers en vijftienhonderd tegenbetogers uit elkaar te houden.

Laurens De Koster

De NSV-betoging vertrekt om 20u op het Hooverplein en gaat dan naar de Blijde-Inkomststraat. De tegenbetoging start op hetzelfde uur op het Hogeschoolplein en gaat via de Naamsestraat naar de Parkstraat. Men dient rekening te houden met een parkeerverbod vanaf 14u in de meeste straten van het traject van de betogingen.

studentenstad om aandacht te vragen voor haar standpunten. Dit jaar lijkt de NSV onder de militante slogan 'Vlaanderen slaat terug!' vooral te eisen dat Leuven Vlaams blijft, hierbij verwijzend naar de mogelijke verengelsing van het hoger onderwijs. Een ander opzet van de betoging is natuurlijk ook om te laten zien dat de NSV nog steeds *alive and kicking* is, en om de politiek te overtuigen dat haar radicale ideeën

Veto-oplage uit de verdeelbakken gehaald door Leuvense NSV-leden, naar verluidt omdat de berichtgeving niet objectief genoeg was. NSV-nationaal ontkende dat dit een georganiseerde actie was, maar distantieerde zich niet. De Veto-redactie protesteerde echter met klem tegen deze aanslag op de persvrijheid. Ondertussen is onder meer ALS, de Actief Linkse Studenten, even hard aan het mobiliseren

VETO'S VISITATIECOMMISSIE: MEDIABELEID

Tellen tot vijftien

Een hondertal enthousiaste studenten communicatiewetenschappen, zat te wachten op de eerste les mediabeleid. Of het nu al dan niet les zou zijn, was een beetje onduidelijk: aan de valven hingen twee briefjes die elkaar tegenspraken. Het werd

dus aftellen tot het academisch kwartiertje in werking trad. Na vijftien minuten begon de uittocht en konden we onder een stralend winterzonnetje van een ijsje gaan genieten.

(da)

Steekkaart S138

Mediabeleid

Prof? Michel Walrave
Wanneer? Vrijdag 20 februari 14u tot 16u
Waar? N.A.P. 2
Wie? Eerste licentie communicatiewetenschappen

KORT • KORT • KORT • KORT

K.U.Leuven creëert illegale studentenkamers

De huisvestingsproblematiek voor studenten blijft actueel. De universiteit heeft nu zesendertig kamers van het Sint-Pietersziekenhuis, die al jarenlang leegstaan, omgebouwd tot studentenkamers. Nochtans is zoiets niet toegestaan onder het huidige gewestplan. De gemeenteraad dient immers de bestemming van de ruimte te wijzigen en ook de administratie ruimtelijke ordening van de Vlaamse overheid moet haar fiat geven. Zolang wil de K.U.Leuven echter niet wachten.

In principe kan de bouwpolitie van de stad Leuven nu optreden en de K.U.Leuven vervolgen wegens bouwovertradingen. Het schepencollege van Leuven lijkt echter niet geneigd om onmiddellijk in te grijpen, hoewel ze in principe niets kan beginnen wanneer er toch proces-verbaal zou worden opgesteld. Schepen van Ruimtelijke Ordening Karin Brouwers zie in *Het Nieuwsblad* begrip te hebben voor de penibele situatie op het vlak van huisvesting. Binnen enkele jaren moet het Sint-Pietersziekenhuis overigens plaats ruimen voor een heel nieuw woonproject.

N-VA op straat tegen Bologna

De kans dat u de vorige week geen Bologna-protest-foldertje in de hand kreeg gestopt is vrij klein. De hele maand februari voeren de N-VA jongeren actie, en deze week was Leuven aan de beurt. Aan de faculteiten en Alma's werden stroobiljetten uitgedeeld. Climax was de actie die donderdagavond doorging aan het rectoraat. Daar werden kaarsjes gebrand voor het behoud van het Nederlands, terwijl menig passerend busreiziger zich zal afgevraagd hebben wie daar nu met die Vlaamse Leeuw stond te zwaaien of waar 'Stop de aristogatie!' voor staat.

Ronduit! N-VA protesteerde hiermee tegen het structuurdecreet, het decreet waarmee het Vlaams Parlement de Bologna-verklaring omzet in regels en structuren voor het hoger onderwijs. De N-VA klaagt vooral aan dat "het principe van de cultuur- en taaldiversiviteit van de Bologna-verklaring niet wordt gerespecteerd". Ronduit! N-VA-voorzitter Erwin Verbeken: "In de *bachelors* worden er grenzen gesteld aan het aantal Engelstalige colleges, in de *masters* is dat niet het geval. Daarom willen we opkomen tegen de verengelsing van de K.U.Leuven. Het Nederlands waar generaties Vlamingen voor gestreden hebben staat onder druk, en dat willen we de studenten duidelijk maken."

Hogescholen voerden actie voor meer geld

Zoals vorige week aangekondigd, hielden de Vlaamse hogescholen donderdag een grootschalige actie om het probleem van de financiering aan te klagen. Die dag vond immers in het Vlaams Parlement een hoorzitting plaats waar de Vlaamse Hogescholenraad haar bekommernissen kon delen met de commissie Onderwijs.

Ook in Leuven werd op een ludieke manier actie gevoerd. Aan de Katholieke Hogeschool Leuven liepen studenten en personeel met een strop rond de hals rond, als symbool voor hun benarde financiële positie. In tegenstelling tot een aantal andere hogescholen in Vlaanderen, werden de lessen evenwel niet geschorst.

K.U.Leuven 'tweede beste universiteit ter wereld' op het vlak van ontspanning

Uit een bevraging van het Amerikaanse blad *The Scientist* bij bijna drie duizend post-doctorale onderzoekers is de K.U.Leuven als één van de beste universiteiten uit de bus gekomen. De resultaten moeten natuurlijk met een korreltje zout worden genomen, maar de goede score van de K.U.Leuven en ook de RUG vallen op.

Bij de niet-Amerikaanse universiteiten staat de K.U.Leuven in het algemeen klassement op vijf. De Gentse collega's staan op zeven. Op het vlak van de vergoeding en het loon staat de Alma Mater op de negende plaats. In de categorie 'recreation and social life' staat de K.U.Leuven op de tweede plaats, net na Rutgers University.

Rector André Oosterlinck, die zegt geen voorstander te zijn van rankings maar ze wel graag citeert, is tevreden met de resultaten. Hij wijst op de zeer goede opvang van buitenlandse onderzoekers aan de universiteit.

(ldr/tl)

Het lijden van de cordon bleu

Tet groots opgezette Look & Cook-concept van Alma wordt op bakken kritiek onthaald en er klinken zelfs stemmen die het voortbestaan van Alma in vraag stellen. Heeft de moderne tupperware-student immers nog nood aan een grootkeuken? Vorige donderdag zette Sociale Raad van LOKO enkele experts rond de tafel voor het broodnodige debat.

Marleen Verlinden, de directrice van vzw LeUCA, de koepel boven de studenten-restaurants en Faculty Club, opende het debat door de recente prijsverhogingen te omschrijven als een inhaalmanoeuvre op de achterstallige indexeringen van de laatste drie jaar. Ze werd dadelijk bijgestaan door haar Antwerpse collega Bruno De Loght, die de catering van de RUCA en UFSIA vertegenwoordigde. Deze wees er wel op dat Alma, naar het voorbeeld van de kleinere Antwerpse studentenrestaurantjes, er beter aan had gedaan jaarlijks een lichte prijsstijging door te voeren. De rest van de avond stond hij echter volledig achter "het goedkoopste studentenrestaurant van België". In zijn visie van de economische realiteit waren de recente perikelen binnen Alma niet meer dan een "luxeprobleem".

Tegenwind kwam er bij monde van Brecht Speybrouk, studentenvertegenwoordiger in de Raad van Bestuur van LeUCA, en vooral van Jorn Peeters namens de Vlaamse Vereniging van Studenten. Eén van de voornaamste redenen waarom het recente à la carte-systeem als een verarming wordt beschouwd, ligt volgens eerstgenoemde in "het probleem van de saus". De student moet immers kiezen tussen saus of groenten, met andere woorden een groentearme of een droge maaltijd. Niet elke student is bovendien op de hoogte van de gratis vleessaus waardoor de cordon bleu

volgens Speybrouk vaak eenzaam op zijn bord ligt.

BROODJES

Verlinden zag zich genoodzaakt terug te keren tot de kern van het probleem en vermeldde een aantal andere factoren die de prijzen de hoogte injaagden. Naast de vermindering van subsidies lijdt Alma eveneens onder de semestrialisering van het academiejaar. Door de betere spreiding verkiezen meer en meer studenten tussen twee examens door naar huis te gaan. Verder kampt Alma, als gevolg van onaangepaste collegeroosters, met een capaciteitsprobleem. Studenten krijgen 's middags steeds minder tijd om te gaan eten, wat tot een versmalling van het piekuur heeft geleid. Teveel volk op dezelfde plaats blijkt onhoudbaar voor de infrastructuur van Alma. Men kan zich in dit verband afvragen of de K.U.Leuven wel genoeg aandacht besteedt aan haar sociale diensten. Een maatschappelijk gegeven, aldus Verlinden, is het populairder worden van broodjesmaaltijden ten nadele van de warme maaltijden. Het bereiden van broodjes brengt voor Alma echter zeer hoge personeelskosten met zich mee.

Voor Jorn Peeters heeft juist de nauwe samenwerking met de K.U.Leuven ervoor gezorgd dat Alma haar taak als democratiseringsinstelling verwaarloost. Als ex-voorzitter van Sora heeft hij het ontstaan van LeUCA, het huwelijk tussen Alma en het proffenrestaurant Faculty Club, in 1999 van dichtbij meegemaakt. Geruggensteund door een ex-collega in het publiek, beweerde hij dat Alma zich hierdoor hoofdzakelijk begon te richten op haar banden met de K.U.Leuven in plaats van op studenten die het financieel moeilijker hebben. Sociale voorzieningen kwamen op de tweede plaats te staan en dat terwijl Alma net gesubsidieerd wordt om deze laatste groep

studenten een democratische maaltijd aan te bieden. Tijdens het vragenstellen betreurde Peeters dat in het debat geen aandacht werd geschonken aan de rol van Faculty Club. De heropleving van het indertijd noodlijdende proffenrestaurant is volgens hem immers vooral te danken aan 'het crisismanagement' van Alma. Ondertussen zit Alma evenwel met een financiële kater en kijkt de K.U.Leuven de andere kant op. De aanwezige financiële directrice van de K.U.Leuven benadrukte dat de boekhoudingen van beide restaurants altijd strikt gescheiden waren. Bovendien wordt daar door een revisor nadrukkelijk toezicht op gehouden.

LUNCH-GARDENS

Het tweede luik van het debat was opgehangen aan de kwaliteit van het geserveerde voedsel. Verlinden verschool zich achter de bewering dat alle maaltijden computergestuurd bereid worden maar dat menselijke foutjes altijd kunnen voorvallen. Waarna ze haar grootste troef op tafel gooide: 'de ijzersterke Alma-garantie'. Niet gesmaakte maaltijden mogen steeds, zonder terug aan de kassa aan te schuiven, worden ingeruild. Al geeft ze toe dat de

communicatie op dat vlak soms tekort schiet.

Tijdens het rondje vragenstellen vroeg iemand uit het publiek zich af of de nieuwe Look & Cook-formule uiteindelijk niet op een mislukte poging is uitgedraaid. In plaats van een opgepoetst imago, teert Alma nog steeds op haar in het verleden opgebouwde naam. Wat bij de moderator van dienst, radiostem Friedl' Lesage, de vraag uitlokte of de fel geplaagde 'Look & Cook' niet simpelweg kan worden afgeschaft. Op het succes van de huidige proffschotels na viel er over het nieuwe concept weinig positiefs te noteren. Maar hoe kan Alma op de veranderende eetgewoonten van studenten inspelen zonder af te dwalen van haar voornaamste bestaansreden: studenten die het financieel lastig hebben een goedkope maaltijd aanbieden. Alma moet vernieuwen maar mag evenmin uitgroeien tot Lunch-Gardens waar de breedte van het assortiment primeert boven de noden van haar doelgroep. Ober, het antwoord, hard gebakken alstublieft!

Dieter Vandenbroucke

REEKS POLITIEKE STUDENTENBEWEGINGEN: KVHV

Politiek niet correct

Tet is veelzeggend dat preses Koen Bosquet het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) leerde kennen via een cantus. Het honderdjarige KVHV draagt studentikositeit en traditie hoog in het vaandel. Evenzeer staat het KVHV voor Vlaamse en katholieke waarden, zonder partijpolitiek gebonden te zijn.

Veto: Hoeveel leden tellen jullie?

Koen Bosquet: «We hebben zo'n twintig actieve leden. Daarnaast zijn er nog heel wat mensen die geabonneerd zijn op ons ledenblad *Ons Leven*, maar geen lid zijn, zoals er ook sympathisanten naar onze activiteiten komen die niet gedoopt zijn.»

Veto: Welke activiteiten zijn dat zoal?

Koen: «We hebben elk jaar ons kopstukendebat in het eerste semester. Dit jaar kozen we voor een levendig debat, met slechts vier politici en Jurgen Verstrepen als moderator. Daarnaast zijn er onze vormingsavonden. Onlangs hadden we zo'n avond over globalisering. Binnenkort komt Ward Beysen, die nogal wordt gestigmatiseerd door het establishment, zijn project voorstellen. Politiek correct denken is niet aan het KVHV besteed.»

«Verder hebben we club- en zangavonden en cantussen, waarmee we op een stijlvolle manier de studentikoze tradities willen instandhouden. Die ontaarden nooit in smaakloze braspertijen.»

Veto: Lukt het om nieuwe studenten aan te trekken?

Koen: «Het verenigingsleven in het algemeen loopt in Leuven al een tijdje terug, omdat de studenten meer op zichzelf zijn en minder geneigd lijken zich in te zetten voor een ideaal. Het is ook geen geheim dat het clubleven het steeds minder goed doet. Dat geldt ook voor het KVHV. Toch doen we beter dan de meeste clubs omdat we ook aan vorming doen. Zo hopen we opnieuw te groeien, hetgeen de laatste twee jaar ook lukt.»

Veto: Jullie zijn wel in opspraak gekomen met jullie manier van leden ronselen door middel van betalingen via de post.

Koen: «Daar zijn we dit jaar dan ook door afgestapt. Niemand in het KVHV stond nog achter die manier van werken. Het was niet zo deftig ten aanzien van nietsvermoedende studenten en ouders. We willen ook realistisch zijn en niet per se het beeld van een massavereniging hoog houden als we dat niet zijn.»

Veto: Werken jullie samen met andere Leuvense studentenbewegingen?

Koen: «Activiteiten organiseren doen we zelden samen met andere verenigingen. Dat wil niet zeggen dat we niet worden uitgenodigd op activiteiten van andere verenigingen, uitnodigingen waar we graag op ingaan. De relaties met het LVSJ bijvoorbeeld zijn verbeterd sinds zij inzien dat wij geen wereldvreemde club zijn. Via het Seniorenkonvent staan we ook in contact met de meeste clubs, zodat we vaak op cantussen worden uitgenodigd. Uiteraard gaan we ook daar graag op in. Verder

houden we ook goeie contacten met de negen andere KVHV-afdelingen in Vlaanderen.»

Veto: De Gentse afdeling ligt wel meer onder vuur dan de Leuvense.

Koen: «Ja, we hebben daar een voorzitter met een grote mond (*lacht*). Toch is het Genste KVHV qua ideeën niet anders dan hier in Leuven, hoor. In Gent heb je echter meer extreme organisaties en speelt die links-rechts polarisering meer dan in Leuven. Hier is het normaal dat op een debat ook een Blok-mandataris aanwezig is, in Gent is dat veel minder evident en wordt er direct betoogd en actie gevoerd.»

VERBONDSVLAG

Veto: En hoe zit het met de NSV?

Koen: «Daar staan we niet per definitie negatief tegenover. Het is een politieke vereniging als een andere. We hebben wat betreft ideologie op verschillende vlakken overeenkomsten, maar evenzeer zijn er verschillen op andere vlakken. Wat betreft de betoging delen wij een groot deel van hun beweegredenen — hun onvrede met het paarsgroene beleid. We vinden die tegenbetoging belachelijk wegens ondemocratisch, ook het NSV mag betogen. Er zullen ongetwijfeld Verbonders meelopen in de NSV-betoging, alleen niet onder Verbondsvlag daar niet heel de vereniging het ermee eens is.»

Veto: Zijn jullie imago en ideologie geen rem voor heel wat studenten?

Koen: «Ja, dat kan wel. Maar de hele Vlaamse Beweging heeft daarmee te kampen, mede door de eerder linkse en belgicistische media. Bovendien zijn we ook nog katholiek. We worden nogal vaak versleten voor bekrompen en zo, wat zeker niet het geval is als men ons zou leren

kennen.»

Veto: Het KVHV is niet partijpolitiek gebonden.

Koen: «Onze leden zijn verschillende partijen genegen. De rechtervleugel van CD&V, VLD, N-VA en het Blok hebben aanhangers onder onze leden. Dat is juist een voordeel van het KVHV, er voor ik: heel wat dingen binden ons, maar over sommige punten verschillen we van mening en kunnen we hartelijk discussiëren. Op dat vlak zijn we ook uniek in Leuven.»

Veto: Oud-KVHV'ers zijn dan ook zowat overal terechtgekomen in de politiek.

Koen: «Inderdaad. Wilfried Martens (CD&V) is wellicht de bekendste KVHV'er, maar ook Gerolf Annemans (Vlaams Blok), Fons Borginon (VLD), Koenraad Kennis (N-VA) en zelfs Paul Goossens (oud-hoofdredacteur van *De Morgen*) waren ooit lid van het KVHV.»

Veto: Wat verwacht je van de verkiezingen?

Koen: «We hopen uiteraard dat de anti-katholieke paarsgroene regering een opdoffer te verwerken krijgt. Ik hoop dat vooral de rechtse Vlaams-nationalistische partijen stemmen winnen — de kiezer moet zelf maar uitmaken welke partijen dit zijn.. Misschien krijgen we dan eindelijk een situatie waarbij een rechts stemmende kiezer ook een rechtse regering krijgt. Laten we hopen op een coalitie van CD&V, N-VA en VLD of eventueel Blok. Maar zulke dingen zijn uiteindelijk niet te voorspellen.»

«Wij willen vooral ingaan tegen de 'alles kan'-mentaliteit van tegenwoordig. Er is tegenwoordig te weinig aandacht en respect voor de katholieke traditie in onze maatschappij. Onze cultuur is niet enkel gebaseerd op onze taal, maar ook op een godsdienstige traditie en bepaalde normen en waarden.»

Lieven De Rouck

www.kvhv.be

“Laat de grote problemen over aan de mensen die grote problemen hebben”

Wat zal u aan het doen zijn op 18 mei aanstaande in de voormiddag? Blokken? Fout, u staat in het stemhokje. Het is alleen de vraag waar dat stemhokje staat. In uw thuisgemeente of hier in Leuven? En hebben studenten wel tijd om zich bezig te houden met het kleuren van bolletjes als de volgende weken hun hele toekomst op het spel staat?

Op dinsdag 18 februari organiseerde LOKO-Kringraad een debat over studentenstemrecht in Leuven. Professor publiekrecht Paul van Orshoven, studentenscheper Said El Khadraoui en Pieter Cleppe, de voorzitter van het Liberaal Vlaams Studentenverbond in Leuven bediscussieerden of studenten nu al dan niet in Leuven zouden mogen stemmen. De matige publieke belangstelling doet echter vermoeden dat het onderwerp niet echt leeft onder de studenten en we nog even moeten wachten op de echte kieskoorts.

KIP

De drie panelleden spitsten de vraag meteen toe op het concrete probleem. Eerst stelde schepen Said El Khadraoui dat verkiezingen op nationaal niveau slechts een technisch probleem vormen, aangezien de senaatslijst gelijk is voor heel Vlaanderen, de kamerlijsten slechts per provincie verschillen en je gewoon per brief kan stemmen als je de reis naar huis niet ziet zitten. Op het lokale niveau stelde hij de problematiek gelijk met het migrantenstemrecht. Studenten mogen zich echter niet inschrijven in Leuven, want dat zou het plaatselijke OCMW niet aankunnen, zo beweerde hij. El Khadraoui stelde meteen een herziening van de studiefinanciering voor zodat de gevorderde student in de toekomst wel zou kunnen kiezen wie op de Grote Markt resideert.

Professor van Orshoven, die voor de ludieke noot in het debat zorgde — zo had hij de uitnodiging aanvaard omdat hij ooit een kip van een van de organisatoren had gekregen — ging nog een stap verder. Hij

vond dat er naast de amper verschillende lijsten sowieso nog nauwelijks verschillen waren tussen de partijen. Stemmen per brief bleek dan weer voor zoveel administratieve rompslomp te zorgen, dat men beter de verplaatsingskosten van de kiezer kon betalen. Bovendien vond hij het probleem hoe dan ook overdreven omdat je immers geen vierentwintig uur per dag kan studeren en er in ons landje geen afstanden van vijfhonderd kilometer bestaan.

Pieter Cleppe merkte op dat studenten de campagnes in de blokmaanden niet altijd even aandachtig kunnen volgen. Terwijl El Khadraoui reageerde dat *er wel altijd iets is* en de studenten tegenwoordig zowat het ganse jaar door examens hebben, werd Cleppe toch bijgetreden door van Orshoven, die het belang benadrukte van de studententijd voor de latere interesse in de politiek. Een verplaatsing van de verkiezingen omwille van de democratie zag hij dus wel zitten. Anderzijds onderstreepte hij dat studenten die op een lijst staan altijd gebruik kunnen maken van artikel 41bis om examens te verplaatsen.

ONWETTIG

Ondertussen was het debat beland op het niveau waar het eigenlijk om draait: het lokale beleid. Cleppe citeerde het oude liberale credo 'no taxation without representation' om de gebrekkige inspraak van de Leuvense studenten in de stad aan de kaak te stellen. Het debat dreigde te verzanden in een discussie over de prijs van huisvuilzakken en het al dan niet bestaan van een kotenstop, maar gelukkig werden die onderwerpen handig weggemodereerd. Zo benadrukte van Orshoven dat een stedelijk beleid ruimer is dan wat je van maandag tot vrijdag op straat ziet gebeuren en haalde hij meteen het OCMW-argument van de schepen onderuit. Hij beloofde zelfs elke student die een inschrijving in de Stad Leuven geweigerd werd rechtskundig bij te staan, omdat zo'n weigering immers onwettig is.

Vervolgens kabbelde het debat in de richting van de eventuele gevolgen van het studentenstemrecht in Leuven. Hoewel die

geminimaliseerd werden, merkte professor van Orshoven toch op dat studenten een belangrijke en vooral homogene electorale groep vormen die een interessant doelwit kan zijn voor gerichte kiescampagnes. Tot slot benadrukte de schepen het belang van de andere vormen van overleg tussen de studenten en de stad — bijvoorbeeld de functie van studentenscheper — en kon hij het erover eens zijn dat studenten die echt in Leuven willen stemmen en dus hun *centrum van belangen* in Leuven zien liggen, de kans moeten krijgen om hier hun democratische duit in het zakje te doen.

Zo kwam het drietal uiteindelijk redelijk gemakkelijk tot een vergelijk en vooral El Khadraoui maakte de belofte om het dossier ter harte te nemen en stemde het handvol 'verontruste burgers' hoopvol voor een aangename en democratische verkiezingsstrijd, maar voor dat democratische moeten we natuurlijk zelf ook nog zorgen.

Joris Beckers

Toch eens even nagaan hoe het er in de praktijk nu aan toe gaat. Op de bevolkingsdienst vraag ik om mij te registreren, zodat ik op 18 mei in Leuven kan stemmen. De bediende merkt vriendelijk op dat dit niet kan en haalt — ondanks professor van Orshoven — dezelfde argumenten aan als El Khadraoui. In principe worden studenten beschouwd als tijdelijk afwezig in hun thuisgemeente en het Leuvense OCMW zou nooit de last kunnen dragen van alle behoeftige studenten. Tot slot krijg ik een kopie mee van de richtlijnen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Qué?

Said El Khadraoui: «Volgens Binnenlandse Zaken blijft de student administratief gezien inderdaad onder het beheer van de gemeente waar hij reeds ingeschreven is. Het gaat hier dus om alle officiële documenten en attesten — identiteitskaart, rijbewijs, bewijs van goed gedrag en zeden. — en om de kiesplicht van de student. Al zijn er natuurlijk uitzonderingen voor wezen of indien de student zijn zelfstandige woonsituatie en financiële onafhankelijkheid kan bewijzen. Om deze houding aan te vechten kan je enkel bij het Ministerie terecht. Ook het OCMW-argument klopt wel degelijk: volgens de nieuwe wet op het leefloon kan een student die nog geen uitkering aanvraagt en zich in zijn studentenstad laat registreren OCMW-steun verkrijgen. Hoewel de federale overheid hierin tussenkomt, betaalt de stad nog altijd 40% van die kosten.»

Veto: De tegenargumenten van professor van Orshoven kloppen dus niet of je moet al tegen de overheid gaan procederen. Is studentenstemrecht dan nog mogelijk?

El Khadraoui: «Ik sta nog steeds achter mijn voorstel van het studieloon. Dit is een idee dat uit de studentenbeweging komt en voor elke student een soort minimumloon voorziet. Hij of zij krijgt dit bedrag rechtstreeks in handen en kan er zijn/haar kot, cursussen, mee betalen. Dit geld komt vrij door het kindergeld en de studiebeurzen van de studenten af te schaffen. Omdat de student dan nooit zonder inkomen zit, kan hij bij registratie minder snel beroep doen op OCMW-steun, al moeten daar nog een aantal zekerheden ingebouwd worden. Dit is echter een zaak van de verschillende

overheden.»

Veto: Dus het studentenstemrecht is nog niet voor deze lente?

El Khadraoui: «Als studentenscheper ben ik slechts een klein onderdeel van het algemene beleid omtrent studiefinanciering. Maar we moeten hiervoor eens met alle partijen rond de tafel gaan zitten, ook met de studenten, om zo te weten wat iedereen wil en wat kan. Persoonlijk ben ik er echter voorstander van dat studenten zich kunnen laten registreren in Leuven, maar dit mag zeker niet automatisch gebeuren. Men moet er iets voor over hebben.»

(jb)

Een staartje...

Middelpunt Studiefinanciering

Niet iedereen aan de universiteit heeft ooit het groot lot gewonnen. In Vlaanderen kunnen studenten op verschillende manieren aan centen geraken. Daarbij is het vooral van belang om over de goede informatie te beschikken.

Om recht te hebben op een studietoelage van de Vlaamse Gemeenschap moet je in principe Belg zijn en als voltijds student zijn ingeschreven in een instelling van hoger onderwijs. Wie deeltijds studeert, kan maar voor een jaar een studiebeurs ontvangen. In principe moet je ook ieder jaar slagen. Sinds kort kun je één keer genieten van een jokerbeurs voor het geval je je jaar toch moet bissen.

Wie heeft nu recht op een studiebeurs? In Vlaanderen is hiervoor het inkomen van de ouders de beslissende factor. Ook het aantal personen ten laste speelt mee. Op basis van die gegevens wordt het bedrag van de studietoelage bepaald. In het verleden gebeurde het echter dat sommige zelfstandigen, die er wel warmpjes inzaten, ook recht hadden op een studiebeurs. Daardoor bestaat er nu ook de zogenaamde KI-toets. Wanneer het kadastraal inkomen groter is dan een bepaald bedrag, kan men geen studiebeurs ontvangen. Ook zelfstandige en gehuwde studenten kunnen een studiebeurs krijgen. Hiervoor bestaan aparte regelingen. De aanvraag voor een studiebeurs dient jaarlijks ingediend te worden bij de Vlaamse Gemeenschap voor eind oktober. Beursstudenten, en ook zij die net buiten de criteria vallen, hebben bovendien ook vaak recht op vermindering van het inschrijvingsgeld.

Meer dan wat zakgeld

Naast de studietoelagen genieten studenten, wanneer ze ten laste zijn van de ouders, ook nog eens van kinderbijslag die in principe aan de ouders wordt uitbetaald. Dit is een vast bedrag, los van het inkomen, maar wel afhankelijk van de leeftijd en het aantal kinderen in het gezin. Je kunt ook onafhankelijk de kinderbijslag ontvangen. Belangrijk is dat de kinderbijslag vervalt wanneer de student een te groot eigen inkomen verwerft door bijvoorbeeld een job uit te oefenen. Ook de ouders hebben in principe de plicht om hun kinderen te onderhouden. Bij conflicten kan eventueel de vrederechter ingrijpen. Een ander belangrijk onderdeel van de indirecte studiefinanciering is het belastingvoordeel dat de ouders krijgen voor hun kinderen ten laste. Dit is echter geen rechtstreekse uitkering.

Uit dit alles blijkt dat het huidige systeem van studiefinanciering in veel gezinnen een goede tegemoetkoming is in de kosten voor het studeren. Het systeem is echter moeilijker toepasbaar in gezinnen die uit elkaar vallen of in nieuw-samengestelde gezinnen, wat vandaag meer dan vroeger het geval is. Daarom gaan er ook meer stemmen op om de student financieel zelfstandig te maken en de studiefinanciering minder te laten hangen van de ouders.

Thomas Leys

Je kan gratis enkele interessante publicaties aanvragen bij de Sociale Dienst van de K.U.Leuven.

<http://www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/socialed.htm>

'Gratis' onderwijs als utopisch streefdoel

Fet Vlaamse systeem van studiefinanciering is niet standaard in Europa. Zo loopt het inschrijvingsgeld in sommige landen op tot 1200 euro, terwijl men in andere geen financiële kleerscheuren overhoudt aan de *schoonste* tijd van zijn leven. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) streeft naar democratisering van onze studiefinanciering.

Binnen Europa bestaan er wijd uiteenlopende systemen van studiefinanciering, die studien en leefkosten van de student op verschillende rekeningen zetten. Volgens VVS ontstaat er op dit moment een trend, waarbij hogere studies als 'economisch goed' worden bekeken, waarvoor de student als 'consument' betaalt. Deze evolutie druist regelrecht in tegen hun visie op hoger onderwijs.

Jorn Peeters van VVS formuleert die visie als volgt: "De democratisering van studies is een middel tot democratisering van de samenleving." Om deze democratisering van hogere studies te bereiken, zal er in de ogen van VVS nog heel wat moeten veranderen. Op dit moment werkt men in Vlaanderen met een systeem waarbij de familie instaat voor de leefkost van de student en de studiekost gedeeltelijk de verantwoordelijkheid is van de staat, aangevuld door persoonlijke bijdragen.

Idealiter zou men volgens VVS moeten evolueren naar een systeem waarbij de student financieel onafhankelijk wordt wat betreft de leefkost en waarbij de studiekost geheel de verantwoordelijkheid wordt van de staat. Om het eerste doel te verwezenlijken zou onder andere het kindergeld rechtstreeks naar de student moeten gaan, omdat het anders zelden voor studies wordt aangewend. Daarenboven wenst VVS dat de student niet enkel zijn basisdiploma 'kosteloos' kan behalen, maar dat er daarnaast speling is voor aanvullende opleidingen of bisjaren. Voorwaarde is wel een zekere studievoortgang.

KOSTENPLAATJE

Loopt het kostenplaatje voor de staat hierbij niet te hoog op? Peeters: "Men gaat hieromtrent een studie verrichten, waaruit ons inziens zal blijken dat dat allemaal nog wel meevalt. Maar zelfs indien het tegenstelde zou blijken, dient men te beseffen dat wij deze utopische situatie voorop stellen als een soort referentiepunt, als een einddoel. Wanneer wij aanpassingen van het huidige systeem voorstellen, wijzen die steeds in de richting van dit ideaal. Maar in realiteit is het natuurlijk de kwantiteit aan middelen die de efficiëntie van het systeem bepaalt." Hoe meer middelen er met andere woorden vrijkomen, hoe sneller men kan evolueren richting het ideaal.

Het systeem dat VVS voorstelt zou democratiserend zijn doordat het gemakkelijk communiceerbaar is, er niemand uit de boot valt en het een tegenwicht voor de inkomensderving vormt. Maar bij dergelijke universele voorzieningen van een 'basisbeurs' botst men wel op een ander probleem: voor de ene zal het toegewezen krediet amper volstaan, terwijl de andere er zijn pinten mee financiert. "Dat klopt, maar bij het kindergeld maakt men ook geen onderscheid. Daarnaast vallen in het huidige beursstelsel diegenen die het geld echt nodig hebben vaak uit de boot. Het blijft dus een verbetering. Bovendien sluiten we een aanvullend selectief systeem van studiefinanciering op basis van de draagkracht van ouders en student niet uit."

Hoe ziet de situatie eruit in de rest van

Europa? Langs de ene kant zijn er de Zuid-Europese landen zoals Italië en Spanje, waar de situatie in de ogen van VVS problematisch is. "De inschrijvingsgelden zijn er hoog en lopen nog op," vertelt Peeters. Langs de andere kant lijken de Scandinavische landen zich in de buurt van het "utopische punt" te situeren wanneer men kijkt naar hun financiering van leef- en studiekost. Hieruit mag men echter niet te snel de conclusie trekken dat het systeem daar meer democratiserend werkt. Peeters verklaart waarom: "Deze landen beschikken niet over voldoende middelen om dergelijk systeem te handhaven, zodat ze hun toevlucht moeten nemen tot maatregelen die een sterke beperking leggen op de toe-

terugbetaling speelt. Laatstgenoemde lijdt onder wanbetalingen, die vaak voorkomen bij dit systeem. Studieleningen kunnen volgens Peeters enkel wanneer men in het utopische systeem alle voordelen heeft gekregen en toch nog iets bij wil studeren. Voor een basisdiploma kan er echter geen sprake van zijn.

Wanneer men de trend naar studie als 'economisch goed' over Europa bekijkt, vindt Peeters wel dat Vlaanderen tegen de stroom ingaat. "We hadden een serieuze achterstand op het gebied van studiefinanciering, maar de veranderingen die zijn doorgevoerd zijn wel verbeteringen. De folder die op het einde van het middelbaar wordt uitgedeeld en die de studenten inlicht

gang. We spreken hier onder andere over onrealistisch strenge toelatingsexamens."

WANBETALINGEN

In verschillende Europese landen zijn studieleningen mogelijk, waarbij de student zijn studies financiert door middel van een lening van de staat, die achteraf dient terugbetaald te worden. Dit systeem blijkt echter nadelig zowel voor de student als voor de staat. Eerstgenoemde zal zijn studiekeuze laten hangen van de kost die ermee gepaard gaat en zal nalaten engagements als vrijwilligerswerk na zijn studies op te nemen, omdat de druk van de

over het beursstelsel heeft bijvoorbeeld duidelijk positieve effecten gesorteerd, niet enkel bij de student in spe maar ook bij oudere broers en zussen."

Toch zijn er landen die beter scoren. Peeters denkt hierbij in de eerste plaats aan onze noorderburen: "De globale kost van hogere studies in Nederland is vergelijkbaar met de onze, maar het systeem ligt dicht bij het ideaal. Daarom kan het nuttig zijn enkele zaken van hen over te nemen."

Heleen Dom

www.vvs.ac

Fu het probleem van de studiefinanciering opnieuw in de aandacht komt, stelt zich de vraag of het huidige systeem wel haar doelstellingen bereikt. Professor Ides Nicaise verricht in het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) van de K.U. Leuven onderzoek naar onderwijskansen en de effecten van studiefinanciering.

Veto: Is er wel een probleem met het huidige systeem van studiefinanciering?

Professor Ides Nicaise: «Er is zeker een probleem voor de minder begoede studenten. De ongelijkheid in de toegang tot het hoger onderwijs is de laatste twintig jaar vergroot. Je kunt wel zeggen dat hoger onderwijs een grote investering is en dat je daar later ook veel geld uit kunt halen, maar het risico van die investering blijft erg groot. Daarom geven banken in de regel ook geen leningen aan studenten.»

«Ik ben vooral bekommerd om de democratisering. Het is echter niet alleen een financieel probleem, maar ook een cultureel probleem. Iedereen draagt tenslotte een ander soort bagage mee. Men kijkt ook nu nog enkel naar de directe kosten, zoals het inschrijvingsgeld en de kostprijs van syllabi. Het feit dat een student zich een paar jaar van zijn leven moet onderhouden zonder inkomen, wordt vaak vergeten. De draagkracht van de gezinnen neemt echter gemiddeld af omdat veel gezinnen versplinteren.»

Veto: Is dat een argument om de studiefinanciering rechtstreeks aan de student toe te kennen?

Nicaise: «Het probleem van de financiële zelfstandigheid van de student vind ik relatief, omdat slechts weinig jongeren in conflict liggen met hun ouders. Veel ouders storten gewoon een maandelijks bedrag, zodat zoon of dochter toch al een zekere onafhankelijkheid heeft. Ik denk wel dat er een ruimer draagvlak bestaat om de student meer rechtstreeks te bevoorstellen.»

«De voorstellen van VVS in dit verband zijn wel zeer redelijk en genuanceerd, maar het zal volgens mij niet het probleem van de ongelijkheid oplossen. Door de fiscale aftrek voor de ouders om te vormen tot een studietoeloon of leerkrediet maak je de tegemoetkomingen wel zichtbaarder, maar er zal nog steeds beroep worden gedaan op de familiale solidariteit.»

Veto: Binnenkort zullen studenten meer zelf hun studieloopbaan kunnen plannen in het creditstelsel. Is het studietoelagelaststel hieraan aangepast?

Nicaise: «Dat is nog een probleem. De huidige wetgeving voorziet immers dat je

Student & OCMW

Het hoeft geen betoog dat studeren aan de universiteit handenvol geld kost. Wie naast een studiebeurs grijpt kan, als aan een aantal voorwaarden voldaan is, aanspraak maken op steun van het OCMW.

"Voor Leuven weet ik de precieze cijfers niet van buiten, maar ik denk dat er zo'n 40 à 50 studenten beroep doen op het OCMW," zegt Jos Hellings van de Sociale Dienst Leuven. "Wie aan de voorwaarden voldoet, kan een leefloon ontvangen. Al is dat geen automatisme. Een student die een geldige aanvraag doet, moet de richting die hij voorstelt ook aankunnen en wordt maandelijks opgevolgd."

TURF

Op de website van het OCMW is een turf van 406 pagina's te vinden over wat in de rechtspraak gangbaar is wat het leefloon betreft. Zo wordt aangenomen dat een student maar met succes een aanvraag kan indienen als hij tevergeefs zijn onderhoudsgeld heeft opgeëist bij zijn ouders, naast een studiebeurs greep en zijn voorgestelde studierichting aankan.

"Een student die nog bij zijn ouders woont, kan ook aanspraak maken op een leefloon," weet Jos Hellings. "Dan wordt gekeken hoeveel de ouders van de studies kunnen betalen." De band met de ouders bepaalt ook waar het leefloon uitbetaald wordt. Normaal gezien gebeurt dat in de plaats waar het ouderlijke huis gevestigd is.

"Wie geen aanspraak maakt, kan als alternatief een studentenjob aanvaarden. Daar bestaan speciale studentenstatuten voor." Een student die wel een leefloon krijgt, kan overigens verplicht worden om een job uit te oefenen. Al moet dat dan wel te combineren zijn met het lessenrooster.

Het valt soms moeilijk door de bomen het leefloon-bos te zien en het advies luidt: vraag raad in uw dichtstbijzijnde OCMW-afdeling. Doctoraatsstudenten kunnen zich alvast de moeite besparen: zij worden, tenzij gezondheids- of billijkheidsredenen kunnen voorgelegd, verondersteld hun eigen boontjes te doppen.

Dries De Smet

“ïële zelfstandigheid blijft relatief”

om een studietoelage te krijgen ieder jaar een studiejaar verder moet zitten, wat bij heel wat formules van deeltijds studeren niet steeds het geval is. We moeten het systeem dus drastisch flexibiliseren, wat ook inhoudt dat eigenlijk ook volwassenen van dertig, veertig jaar die iets willen bijstuderen een recht op studietoelagen zouden moeten hebben. Zo brengen we het levenslang leren pas echt in de praktijk.»

«De bedrijven zullen echter niet bereid zijn alleen de kost van het levenslang leren voor iedereen te dragen. In Nederland en Scandinavië experimenteert men nu ook met het leersparen, waarbij iemand geld op een rekening stort en dan het bedrijf en de overheid iets bijlegt. Dat geld kan dan dienen voor een aanvullende opleiding. De grote prioriteit blijft mijns inziens ervoor te zorgen dat iedereen een diploma secundair onderwijs kan halen. Laten we niet vergeten dat één op zes jongeren de school verlaat zonder diploma.»

HYPOCRIET

Veto: Hoe kan je dat probleem aanpakken?

Nicaise: «Je zou kunnen zeggen dat als zo iemand, na zijn leerplicht te hebben vervuld, nog steeds geen diploma heeft, dat het onderwijs dan in gebreke is gebleven. Dus dan vind ik dat de overheid moet voorzien in studietoelagen of een ander inkomensvervangende uitkering tot het moment dat die persoon het niveau hoger secundair onderwijs heeft bereikt. Dat is misschien radicaal, maar we moeten consequent zijn. Iedereen moet het recht hebben op een goede startkwalificatie.»

«Het voorstel om de voorwaarde van een diploma secundair voor de toegang tot het hoger onderwijs te schrappen, is op zich goed. Er bestaat echter een risico wanneer dit gekoppeld is aan de mogelijkheid voor het hoger onderwijs om zelf drempels in te stellen. Universiteiten zullen dan haast zeker de ingangsexamens veralgemenen. Die ingangsexamens zijn een pervers systeem. Ik geloof samen met de studenten, meer in een betere oriëntatie.»

Veto: Op dit ogenblik moet je een zekere studievoortgang hebben om je beurs te kunnen behouden. Zal dat systeem houdbaar blijven?

Nicaise: «Ik ben niet zo'n voorstander van prestatienormen voor de studiefinanciering. We zouden beter meer investeren in een goede studiebegeleiding om zo de slaagkansen van studenten op te krikken. Laten we dus die regel overboord gooien en enkel een inkomensstoets behouden. Het is immers hypocriet om de verantwoordelijkheid voor het falen volledig bij de student zelf te leggen.»

Veto: Kun je dan toelaten dat iedereen maar blijft proberen aan de universiteit?

Nicaise: «De overconsumptie van hoger onderwijs door zij die het eigenlijk niet aankunnen, is wel een probleem. We moeten het echter niet overschatten: het gaat om een kleine minderheid. Alles hangt dan af van de eigen opvatting van het recht op onderwijs. Intussen zijn de meningen zover gekomen dat er een quasi-onvoorwaardelijk recht op onderwijs bestaat voor het leerplichtonderwijs, maar voor het hoger onderwijs geldt meestal nog een meritocratisch beginsel. Dat is ook wat je kunt lezen in heel wat internationale verdragen.»

«Dat is natuurlijk een ambigue zaak, omdat bekwaamheid voor een groot stuk wordt bepaald door biologische factoren en het milieu waarin je bent opgegroeid. Als de samenleving zich wat meer bewust wordt van het begrip bekwaamheid, denk ik dat we dat als beslissende voorwaarde moeten schrappen en ook moeten uitgaan van een recht op hoger onderwijs. Maar ik kan natuurlijk niet in de plaats beslissen van de publieke opinie.»

Veto: De Nederlandse staatssecretaris voor Hoger

Onderwijs lanceerde een tijdje geleden de idee dat afgestudeerden achteraf een deel van de kosten van hun studies zouden terugbetalen aan de overheid. Is dat een interessant voorstel?

Nicaise: «Dat is een oud voorstel, maar ik ben er geen voorstander van. Ik zie geen reden om mensen die een hoger inkomen verwerven dankzij het onderwijs zwaarder te gaan belasten, dan zij die hun inkomen verwerven dankzij hun vermogen. Een systeem van progressieve inkomstenbelasting is dan de beste oplossing en is het minst complex.»

Veto: Zijn sociale voorzieningen zoals Alma vandaag nog relevant voor het berekenen van het niveau van de studiefinanciering?

Nicaise: «Ik denk het wel, omdat zo de kosten voor de student op een aantal domeinen kunnen worden beperkt. Het mechanisme is natuurlijk wel anders. Vroeger was ik ook eerder voorstander om die sociale voorzieningen selectief te maken, maar vandaag zie ik argumenten om toch een aantal zaken universeel te houden.»

«Een student zit tenslotte nog steeds in een leerperiode: hij leert ook zijn eigen budget beheren. In zo'n omstandigheden vrees ik dat sommige studenten zullen besparen op essentiële zaken als voeding of huisvesting. Dat klinkt misschien paternalistisch, maar het zou jammer zijn dat

tussen Alma en een ander restaurant, waarbij hij door de gelijkaardige prijs wellicht weinig verschil zal merken. Dat lijkt me een gevaarlijke tendens, hoewel ik denk dat we er nog ver vanaf staan. Alma blijft tenslotte relatief goedkoop.»

MINDERHEID

Veto: Ondanks informatiecampagnes zijn er veel gezinnen die geen studietoelagen aanvragen. Is de procedure misschien te complex?

Nicaise: «Het aspect van de anonimiteit is natuurlijk ook belangrijk. Studiebeurzen hebben bovendien ook een imago dat misschien bepaalde mensen afschrikt, maar op het niveau van het hoger onderwijs is dat gelukkig beperkter. We hebben vroeger vanuit het HIVA al het voorstel gedaan om op basis van de belastingsaangiften de mensen een signaal te geven dat zij mogelijkerwijs recht hebben op een studiebeurs.»

Veto: Is het niet veel beter om iedere student een studieloon toe te kennen zodat het stigma en de administratieve rompslomp verdwijnt?

Nicaise: «Dat is een valabel argument, maar er zijn twee belangrijke argumenten contra. Enerzijds is een adequaat studieloon voor iedere student onbetaalbaar, omdat de vraag naar zo'n studieloon zeer sterk zal stijgen.

de jokerbeurs zoals in het hoger onderwijs. Wie zijn jaar moet overdoen, verliest zijn beurs.»

«De Vlaamse overheid neemt nu ook initiatieven op het vlak van gelijke kansen, maar de bedragen die daarvoor worden uitgetrokken blijven peanuts in vergelijking met het totale onderwijsbudget. Voor migrantenkinderen is er zeker nog een probleem. Op dit ogenblik kiest slechts twintig procent van de jongeren met een nationaliteit uit de Maghreblanden voor het hoger onderwijs, waarvan slechts een minderheid voor de universiteit.»

RECHTVAARDIGHEID

«Het probleem ontstaat daar al veel vroeger: één op de tien migrantenkinderen wordt naar het buitengewoon onderwijs georiënteerd. In het secundair stuurt men de meesten dan weer naar het beroeps- of beroepsonderwijs. Het is verbijsterend dat uiteindelijk zestig procent van de migrantenjongeren in het beroepsonderwijs eindigt, terwijl dit bij de Belgen net omgekeerd is. Die niveaus heten weliswaar evenwaardig te zijn, maar iedereen weet dat dit niet zo is.»

Veto: Heeft het hoger onderwijs daar ook een verantwoordelijkheid?

“Eigenlijk zou de overheid studietoelagen moeten blijven doorbetalen aan iemand tot hij een diploma secundair onderwijs op zak heeft, ook na de achttiende verjaardag.”

studenten wroeging moeten hebben om een betere kamer te huren.»

«Als we naar Alma kijken, dan volg ik daarin de visie van de vorige directeur Toon Martens die de ontmoetingsfunctie van Alma beklemtoonde. Dat is ook een sociaal goed voor de studentengemeenschap, dat je puur economisch natuurlijk niet kunt betalen als individu. Het is ook een plaats waar minder begoede en begoede studenten elkaar kunnen ontmoeten. Wanneer je de Alma-prijzen selectief maakt, creëer je misschien een soort getto waar enkel de minder begoede studenten elkaar ontmoeten.»

Veto: Kan bijvoorbeeld niet via een anonieme chipkaart aan de kassa dat stigma worden vermeden?

Nicaise: «Misschien, maar de meer begoede student zal nog steeds een afweging maken

Anderzijds lost dat niet het probleem op van de ongelijkheid. Bij het beleid rond studiefinanciering moeten we eerst kijken hoe we de minst begoeden kunnen ondersteunen.»

Veto: Spoort het huidige systeem van studiefinanciering wel voldoende jongeren uit kansarme gezinnen aan om voor het hoger onderwijs te kiezen?

Nicaise: «Nee, en daarom pleit ik al lang voor het radicaal optrekken van de studietoelagen. Er zijn wel al wat bijstellingen geweest, maar het blijft onvoldoende. Ook op het niveau van het leerplichtonderwijs blijft het systeem van studiebeurzen ontoereikend. De bedragen die daar worden uitgekeerd zijn overigens al lang niet meer geïndexeerd en er bestaat daar bijvoorbeeld ook geen equivalent van

Nicaise: «Er bestaat op dit ogenblik geen enkele vorm van positieve discriminatie in het hoger onderwijs. Toch denk ik dat zo iets nodig is. Het is ook een kwestie van rechtvaardigheid, omdat we de fouten van het huidige systeem moeten herkennen en die trachten recht te trekken. Er bestaan nog te veel discriminaties, ook in het hoger onderwijs. Denken we maar aan verbale vaardigheden. Wie het goed kan vertellen, heeft meer kansen. De taalbarrières spelen hier zeer sterk tegen migrantenjongeren.»

**Katayoun Alidadi
Thomas Leys**

www.idesnicaise.net

(foto's Katayoun Alidadi)

HET FAVORIETE BOEK VAN... DECAAN EVENEPOEL

Zuster Virgilia en de gebroeders Karamazov

Eén van de vervelende dingen in het leven is dat men duizenden boeken lezen moet, enkel om te ontdekken dat men ze niet had hoeven te lezen. Om u hier voor te behoeden peilt Veto elke week naar een gouden tip van één van de vele erudiete mannen en vrouwen die onze Alma Mater rijk is. Welk boek maakte op hem of haar een verpletterende indruk of veranderde zelfs zijn of haar leven? Deze week is het de beurt aan Willy Evenepoel, decaan Letteren.

(DV)

Willy Evenepoel: "Op deze vraag kan ik niet met één titel antwoorden. Sta me toe rekening te houden met de schakeringen van de vraag en met mezelf. Het boek dat me het meest ontroerde was **Zuster Virgilia** van Gerard Walschap. Ik ben absoluut geen fan van deze auteur. Ik kwam met het boek een eerste keer in aanraking tijdens mijn retorica en las het pas enkele jaren geleden. De auteur, vrijzinnige en anticlericalist (geworden), brengt op een authentieke wijze het verterend heiligheidsstreven van een jonge kloosterzuster in het Vlaanderen van toen tot uitdrukking; de kloosterzuster deed me doorlopend terugdenken aan mijn door en door christelijke, jong gestorven, moeder."

"De titel van het boek dat mezelf (in zekere mate) veranderde — toen ik het las was ik 20 — luidt: **De gebroeders Karamazov** van Dostojevski. Aangesproken door de analyse van het diepste innerlijk van

de personages, door de vele beschouwingen over het leven en door de turbulente levensvolheid van het boek, bekeek ik, aangetrokken ook door de ruimte van het weidse Rusland, het leven anders dan voorheen: toen maakte ik me in zekere mate los van mijn opvoeding — een opvoeding waarop ik overigens dankbaar terugblik — en keek ik voor het eerst — zo voelde ik het toen toch aan — vrij rond."

"De titel van een boek dat ik pas een paar jaar geleden las, bijzonder fascinerend vond en de studenten gaarne als leestip meegeef — maar wellicht onnodig, is **Nooit meer slapen** van Willem Frederik Hermans: met een minimum aan actie spannend; personen en gebeurtenissen tekenen zich scherp af in de ijle verlatenheid van het Scandinavische Noorden; een fraai opgebouwd geheel en een doorslag van een existentie die absurd lijkt."

TONEELSTUK VOOR ANDERSTALIGE STUDENTEN

Blonde Poolse meisjes in PDS-aula

Door de gebrekkige taalkennis kunnen wij ons voorstellen dat anderstaligen in Leuven zich op cultureel vlak vaak verwaarloosd voelen. Een pintje drinken gaat nog, maar wat als je je avond met wat meer kunst wil vullen? Dan is er op donderdag 27 februari 'Ik ben een Pools meisje', een stuk voor iedereen die een beetje -- of erg veel -- Nederlands kent.

Twee jaar geleden was het *Mijn Zelfmoord*. Vorig jaar toerden ze nog met *Meer is altijd beter* in Indonesië en werden ze genomineerd voor de *Prijs van de Beste Innovatie Educatief Project 2002*. Het succes van die stukken bewees dat een vervolg niet mocht uitblijven. Dus maakten dit jaar enkele docenten van het Instituut voor Levende Talen, in samenwerking met vzw Fast Forward en vzw De Rand, een stuk voor dezelfde doelgroep: iedereen, jong of oud, veel kennis van het Nederlands of niet. Het is vooral de bedoeling de toeschouwers een amusante avond te bezorgen. Verder kunnen de anderstalige studenten merken dat ze de taal beter kennen dan ze dachten en zo raken ze misschien nog meer gemotiveerd in hun studie. De dialogen zijn zo geschreven dat iedereen, met welk niveau van kennis van het Nederlands ook, ze kan begrijpen.

Het decor is een talenschool met de uiterst strenge directrice Madame Zarzuela en een lerarenkorps dat meer met andere dingen bezig is dan de lessen. Maar dan komt als deus ex machina een jonge leraar de boel op gang trekken. Iedereen verandert door deze nieuwe kracht, de maskers worden afgezet. Het geheel houdt de belofte in van ontroerend te zijn, spannend, plezierig en humoristisch. Voor wie hierdoor niet overtuigd wordt: ergens in het stuk komen blonde Poolse meisjes voor, maar wat en hoe blijft nog een mysterie.

Hanne Vermeiren

'Ik ben een Pools meisje', donderdag 27 februari om 20u30u in PDS.

ERASMUSDAGBOEK VANUIT NOORD-IERLAND

Een beetje geduld

Een goeie week voor ik mijn mooie zicht op zee in Noord-Ierland weer zal inruilen voor mijn Leuvense zolderstudio, tel ik met gemengde gevoelens mijn laatste dagen af. Natuurlijk zal ik na meer dan vier maanden blij zijn mijn familie terug te zien. Mijn vrienden hebben al vanalles geregeld om te doen als ik terug ben, waaronder een avondje Irish Pub — hoe origineel — en mijn vriend moeten missen was ook niet alles. Maar ik vind het anderzijds wel heel jammer dat ik al mijn nieuwe vrienden hier moet achterlaten. Sommigen van hen vertrekken ook natuurlijk, maar de meerderheid blijft nog een heel semester genieten van het leven als Erasmusstudent.

Dat is trouwens een tof, maar druk leventje. Het niveau hier ligt, volgens mij althans, veel lager dan we gewend zijn in Leuven. Maar we krijgen wel veel meer werk opgegeven, vooral essays schrijven en presentaties geven. De contacten met de proffen zijn heel persoonlijk; je mag ze bij de voornaam aanspreken en zij kennen je zeker en vast de tweede week bij naam en land van herkomst. Een prof van mij wou zelfs mijn naam leren uitspreken zoals die uitgesproken wordt bij ons, wat soms hilarisch was.

Maar als Erasmusstudent wil je natuurlijk ook de omgeving zien, een paar toeristische plekken bezoeken, en dat neemt dan ook wel een groot deel van je tijd in. Maar het is natuurlijk wel de moeite. Daarnaast zijn er nog al de niet te missen feestjes, de zogenaamde 'home party's', die gegeven worden voor en door de Erasmusstudenten.

En geduld hebben, dat heb ik hier geleerd. In België klagen we omdat onze trein vijf minuten te laat is; natuurlijk, een trein moet op tijd zijn! Hier klagen de mensen niet eens als de trein er na een half uur nog niet is. Als je gaat vragen wat er aan de hand is, haalt de stationschef zijn schouders op en zegt met een glimlach:

"Hij komt wel. Heb een beetje geduld."

Met de frieten en al het andere lekkere Belgische eten in gedachten, krijg ik dan toch weer zin om naar huis te gaan. Aan de andere kant, hier heb ik internationale gerechten geproefd en leren klaarmaken: Japanse pannenkoeken, een Duits noedelgerecht, paella en nog veel meer. Ik heb mijn gasten verwend met mosselen zoals wij die in België eten. Het was voor mij wel de eerste keer dat ik het klaarmaakte, maar het is dan toch gelukt. De vishandelaar was wel nogal verrast toen ik zes kilo mosselen vroeg, wat overeenstemde met zijn hele dagvoorraad. Mijn gasten zeiden dat ik veel over zou hebben, maar alles was op!

En hoe goed een Belgisch pintje dan ook kan smaken, de sfeer in de pubs hier is stukken beter. De mensen praten met je, vragen waar je vandaan komt en beginnen dan de enkele Franse woordjes die ze kennen, op te sommen. Ik ben zelfs al een paar keer gevraagd om mee te dansen op Ierse traditionele muziek en hoewel mijn voeten vaak in de knoop lagen, heb ik me toch goed geamuseerd. Het sluitingsuur is dan wel weer een spijtige zaak, te kunnen blijven zitten tot de zon weer opkomt zal, terug in België, deugd doen.

Maar uiteindelijk gaat het allemaal veel te snel. Morgen is mijn laatste 'traditional music' avond in onze favoriete pub, in het weekend de laatste 'home-party's', nog een laatste keer Belfast bezoeken, misschien nog een laatste keer naar de Giant's Causeway, een laatste keer met mijn vrienden hier koken, een laatste keer wachten op de bus omdat de trein weer niet opdaagt, een laatste keer wandelen over de prachtige rotskust. Alhoewel, laatste keer? Ik kom vast nog wel eens terug!

Tamara Straetemans

ZED CINEMA

PROVINCIE VLAAMS-BRABANT LEUVEN, Leuvenhout, springlevend. T X U K

PROGRAMMA VAN 26 FEB T.E.M. 4 MAART 2003

WOENSDAG 26 FEB

15u JEUGDFILM: TSATSIKI
20u BC: BROTHERS QUAY
22u30 SPIDER

DONDERDAG 27 FEB

20u BRINGING UP BABY
22u30 L'AUBERGE ESPAGNOLE

VRIJDAG 28 FEB

20u EL ACORDEÓN DEL DIABLO
22u30 SPIDER
+ FILMQUIZ! INFO: WWW.KUTSITE.COM!

ZATERDAG 1 MAART

20u SPIDER
22u30 L'AUBERGE ESPAGNOLE

ZONDAG 2 MAART

15u JEUGDFILM: TSATSIKI
20u L'AUBERGE ESPAGNOLE
22u30 BRINGING UP BABY

MAANDAG 3 MAART

20u EL ACORDEÓN DEL DIABLO
22u30 L'AUBERGE ESPAGNOLE

DINSDAG 4 MAART

20u L'AUBERGE ESPAGNOLE
22u30 SPIDER

RETROSPECTIEVE DAVID CRONENBERG SPIDER

David Cronenberg / Frankrijk - Canada - UK / 2002 / 1 u 38 min / Met: Ralph Fiennes, e.a.

Na twintig jaar wordt Dennis 'Spider' Cleg ontslagen uit de Londense psychiatrische instelling. Hij lijdt aan schizofrenie en is vastbesloten de oorzaak van zijn ziekte te achterhalen. Die ligt, zo meent hij, in zijn traumatische jeugd. Spider huurt een kamer in de buurt van zijn ouderlijke huis en gaat op onderzoek naar zijn eigen duistere verleden. ... "If not the best film ever made about mental disorder, Spider is certainly the most painstaking, and it's arguably Cronenberg's greatest achievement." (Ed Gonzalez, Slant Magazine)

L'AUBERGE ESPAGNOLE

Cédric Klapisch / Frankrijk / 2002 / 2u / Met: Romain Duris, Cécile de France, Judith Godrèche, Audrey Tautou, Kelly Reilly, Federico d'Anna e.a.

Xavier, een 25-jarige student Economie, laat zijn moeder en zijn vriendin achter in Parijs om via het ERASMUS-uitwisselingsproject een jaar te studeren in Barcelona. Hij wil er de taal vloeiend leren spreken want dat is een vereiste voor zijn droomjob. Hij zoekt en vindt onderdak in de 'Spaanse herberg', een gezellig groot huis in de stad waar jonge mensen van 7 verschillende nationaliteiten bijeen zitten: Soledad de enige Spaanse, Wendy is een Britse, Lars een Deen, de lesbische Isabelle is Belgisch. Al die nationaliteiten geven extra kleur aan de gezellige bende in het studentenhuys, waar natuurlijk ook geruzied wordt over koken en schoonmaken, jointjes gerookt worden en mensen verliefd raken op elkaar...

EL ACORDEÓN DEL DIABLO - DOCUMENTAIRE

Stefan Schwichert / Zwitserland / 2001 / 1u 21min

De film vertelt het verhaal van Francisco 'Pacho' Rada, the great old man van de Caraïbische muziek. Vele van zijn composities werden successen en worden nog steeds gespeeld door jonge muzikanten. Maar Pacho Rada is vooral bekend als schepper van de 'son', één van de vier Vallenatoritmes. Nu is hij 94 en woont hij in een barak van staalplaten, alleen met zijn herinneringen en roem. Door het wereldwijde Latijns-Amerikaanse revüel reist Pacho Rada's muziek nu van continent naar continent. Hebt u genoten van "Buena Vista Social Club"? Dan mag u dit zeker niet missen! "Badend in een prachtige fotografie van Ciro Cappellari en ondersteund door veel muziek, (...) Aangenaam entertainment!" (Cinebe)

BRINGING UP BABY

Howard Hanks / VS / 1998 / 1u 43 min / Met: Katharine Hepburn, Cary Grant, e.a.

David is een ietwat slungelige paleontoloog die werkt aan een tentoonstelling. Hij staat op het punt om te trouwen wanneer hij eindelijk de kans krijgt van het laatste ontbrekende bot van een dinosaurusskelet te kopen. Maar dat is buiten het willeke van de schatrijke Susan Vance gerekend. ... "A marvelously smart film, don't call yourself a film fan until you've seen 'Baby.'" (EfilmCritic.com)

BROTHERS QUAY

De onnavolgbare tweeling Quay brengen via ingenieuze stop-motion animatie en geniaal camerawerk poppen tot leven en laten mensen oppoppen tot verweesde wezens. Bewierookt en geprezen, de artistieke zonen van Jan Svankmajer projecteren de achterkant van je ziel op je netvlies. Maar vrees niet, cinema is maar een droom. THE SANDMAN (41 min / 2000 / UK) IN ABSENTIA (20 min / 2000 / UK)

WWW.CINEMAZED.BE

STUDIO BRUSSEL **msn** **DeMorgen** **CINEMA ZED (STUK) NAAMSESTRAAT 96 3000 LEUVEN**

“Het hedendaagse kunstlandschap is zo necrofieel”

Kunst en wetenschap lijken elkaars tegenpolen: als het éne met creativiteit en spontaniteit geassocieerd wordt, is het andere onlosmakelijk verbonden met de menselijke ratio. Dat ‘idée fixe’ wordt grondig overhoop gehaald door het driemanschap Angelo Vermeulen, Boudewijn Goddeeris en Louis de Cordier: *Observatorium [LVN1]* het product van hun vereende krachten, houdt het midden tussen tentoonstelling en proefopstelling.

Moeilijk was het niet om Angelo Vermeulen de afgelopen weken tegen het lijf te lopen. De éénendertigjarige kunstenaar had zijn woonst in Sint-Niklaas tijdelijk voor het STUK verruild, waar hij nauwlettend over zijn installaties waakte. In de weken na de opening sliep hij zelfs in een kamertje net onder de tentoonstellingsruimte, tien traptreden verwijderd van de toegangsdeur. Veto ontmoette hem daar. Een gesprek met Angelo Vermeulen over algen, mossen en kosmische golven, over het verrassend complementaire van wetenschap en kunst, over de huidige samenleving, over Londen en de hedendaagse kunstscene.

Die verregerende toewijding is enigszins te verklaren door de aard van Vermeulens kunst: in de ruimte die hij van het kunstencentrum ter beschikking kreeg, ensceeneerde hij zijn eigen microkosmos, waarin hij de natuur de vrije hand liet. Zijn werken eisen daardoor ook na het startschot van de tentoonstelling het nodige sleutelwerk: “In deze tentoonstelling plaats ik mezelf in relatie met de natuur en creëer ik een systeem waarin de natuur naar haar goedgevoelen evolueert. Daardoor ben ik verplicht me naast de toeschouwer te plaatsen en samen met hem naar het werk te kijken. Ik had geen idee van wat er gebeuren gaat. In plaats van mooi afgelijnde werken creëer ik een opening.”

SCHIZOFREEN

Niet enkel de aard van Vermeulens werk verschilt lichtjes van wat we gewoon zijn. Ook zijn loopbaan als kunstenaar liep geenszins langs de geijkte paden. In 1998 legde hij de laatste hand aan een doctoraatsverhandeling over niet-stekende muggen en werd hij beschouwd als een autoriteit in zijn vakgebied. Op hetzelfde tijdstip voltooidde hij een opleiding fotokunst aan de Academie voor Schone kunsten van Leuven: “In die periode zat ik overdag in een laboratorium en was ik ‘s avonds met fotografie bezig. Dat werd al gauw een behoorlijk schizofrene situatie. Om in één van de twee goed te worden, moest ik een keuze maken. Ik voelde toen de behoefte om afstand te nemen van wetenschap en biologie.”

De eerste jaren die op zijn doctoraat volgden, concentreerde Vermeulen zich vooral op de fotografie, met enkele tentoonstellingen tot gevolg. Zijn wetenschappelijke opleiding leek hem op geen enkele manier van pas te komen. “In

wetenschap wordt je gezichtsveld automatisch erg verengd. Het beste beeld waarmee je een opleiding tot wetenschapper kan vergelijken, is dat van een trechter. Je wordt alsmat beter in je eigen, kleine vakgebied, zodat er zelfs Spaanse en Nederlandse wetenschappers speciaal naar België komen om opleidingen bij je te volgen. Uiteindelijk begin je je af te vragen waar je eigenlijk mee bezig bent. Vandaar dat ik vanuit de wetenschap de stap naar de beeldende kunst nam.”

Langzamerhand groeide de behoefte om

behoefte om de wereld te benaderen.”

De meest sprekende concretisering van die verzoeningspoging is Vermeulens samenwerking met Boudewijn Goddeeris, destijds promotor van zijn doctoraatsverhandeling. Samen bouwden ze in het achterzaaltje van de expozaal een microscoopstelling waarbij een cirkelvormige projectie op de muur toont wat je door het oog van de microscoop kan zien: een uitvergroot beeld van door elkaar bewegende algen.

“Ook al heb ik een wetenschappelijke

Bij het betreden van de tentoonstelling stoot je op een chaos van felgekleurde kabels, allerhande pompsystemen, belichtingsmateriaal, beeldschermen en monitoren. “De pompen en systemen waaruit mijn werken opgebouwd zijn, toon ik expliciet om de bezoeker te doen inzien dat er ook eenvoud en spiritualiteit in op het eerste zicht ingewikkelde technische constructies zit. De individuele schakels van de kettingsystemen die ik opbouw, zijn erg eenvoudig. Toch kan ik zeker niet ontkennen dat ik ook bewust bezig ben met de plasticiteit van mijn werk, de opstellingen in de ruimte, met licht en kleuren. Ik hou van intensiteit en hevigheid, in alles wat ik doe.”

Een goede leerschool in de kunst van het vormgeven was Vermeulens verblijf in Londen. Nick Waplington, een Londens fotograaf die hij op een *workshop* in Hasselt ontmoet had, introduceerde hem in het kunstcircuit van de Britse hoofdstad. “Ik ben een vol jaar in Londen gebleven en raakte helemaal ondergedompeld in de plaatselijke kunstscene. Die was enkele jaren geleden heel anders dan de Belgische. In Londen werkten de kunstenaars heel visueel, visceraal en rechtstreeks op de zenuwen inwerkend, soms schreeuwerig en heel expliciet, maar daarom niet oppervlakkig. Ze drukten zich uit met een soort durf en *rock-'n-roll* die me enorm aansprak en die ik meegenomen heb naar België.”

DODE

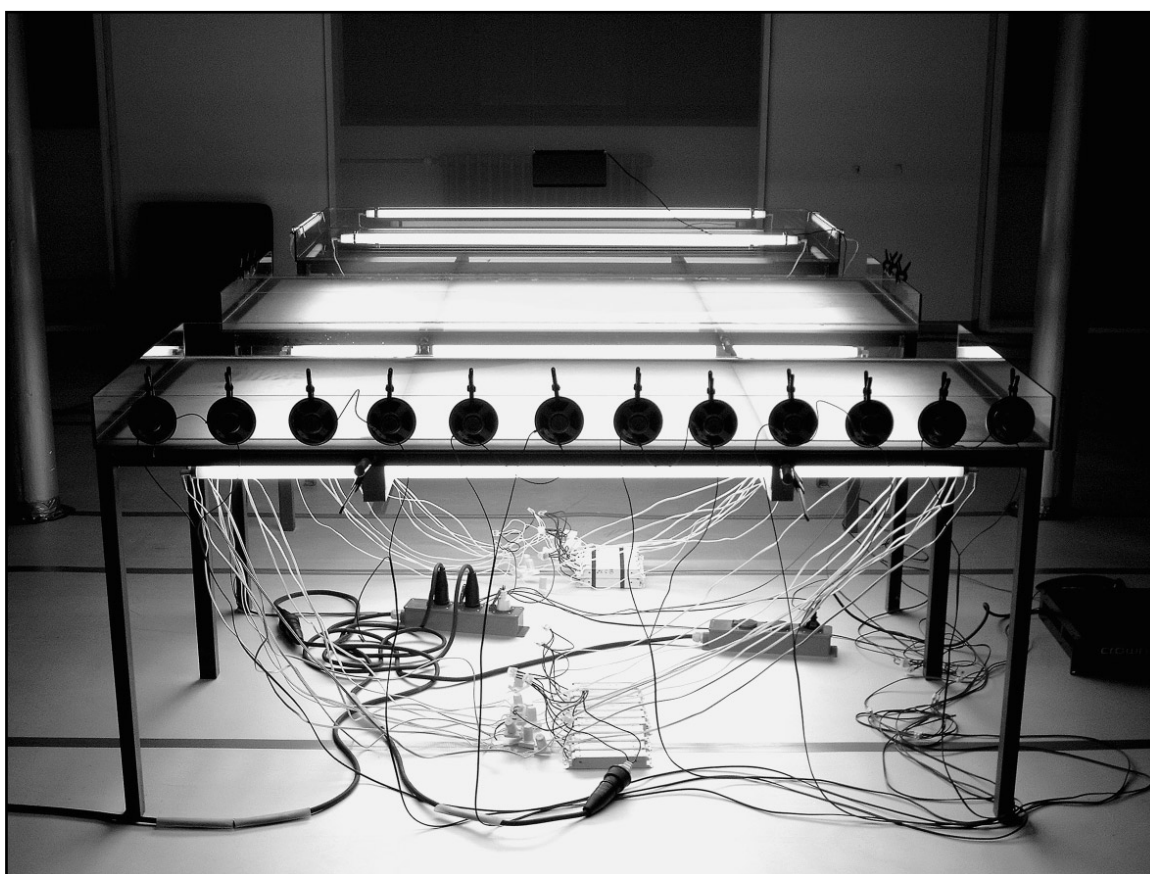
De barokke Londense kunst gaf Vermeulen voldoende inspiratie om te ontsnappen aan het heersende klimaat in de Belgische kunstwereld.

“Het neominimalistische en neoconceptuele dat tot voor een paar jaar in België overheerste, is bijzonder necrofiele kunst: dode kunst die bij voorbaat geproduceerd is om nog vijf eeuwen in een kunstinstelling te overleven. Neominimalisten duwen de complexiteit van de wereld weg om een minimaal, voorzichtig universum te creëren. Dan krijg je zo’n necrofiele, gedestilleerde wereld. Ik herken in het neominimalisme een neurotische angst om met de complexiteit van de wereld om te gaan.”

Kunst hoort in de eerste plaats op zoek te gaan naar sociale verankering, vindt Vermeulen, zonder daarvoor overduidelijk te worden. Net zoals de *Arte Povera* dat eind jaren ‘60 deed. In Vermeulens werk zijn het de grillen der natuur die de kunstenaar verplichten in de realiteit te staan: “De natuur doet mijn werk iedere dag opnieuw te niet. Omdat mijn kunstwerken voortdurend veranderen, blijf ik eraan sleutelen.”

Meer vragen over het werk stel je best aan de kunstenaar zelf. Angelo Vermeulen ziet er geen graten in om bezoekers uitvoerig uit te leggen waar hij mee bezig is. “Ik heb daar geen enkel probleem mee. Voor mij is het essentieel dat mijn werk begrepen wordt. Denk je dat Joseph Beuys zonder context en uitleg zou overkomen?”

Anneleen Cosemans
foto's: Angelo Vermeulen

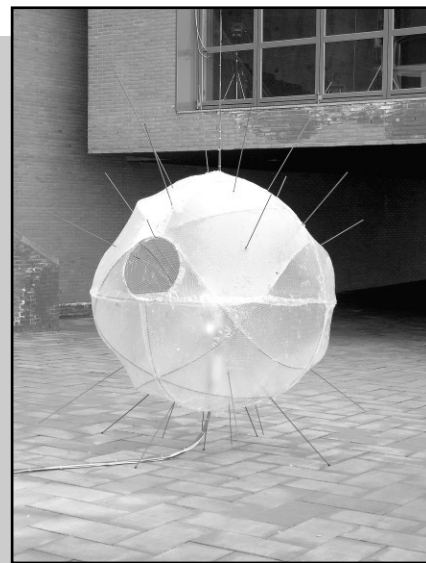

zijn verleden als wetenschapper terug op te pikken en in te passen in zijn artistieke ambities. “Na mijn doctoraat was ik ervan overtuigd dat de rationaliteit die ik hanteerde een handicap was om kunst te maken, maar dat is helemaal niet juist. Ik zit nu éénmaal op bepaalde niveaus heel gestructureerd in elkaar. Het boek *Zen en de kunst van het motoronderhoud* van Robert M. Pirsig is essentieel geweest in mijn overstap van wetenschap naar kunst. In het boek tracht de schrijver de beide visies waarmee

achtergrond en gebruik ik die in mijn werk, toch probeer ik ten allen tijde complexiteit te vermijden door een simpele beeldtaal en eenvoudige procédés te gebruiken. Neem nu bijvoorbeeld de zuilenkolom aan de ingang van de tentoonstelling: ergens waternevel op aanbrengen, er licht op zetten en wachten tot er algen op groeien, dat is biologie gereduceerd tot een heel simpel ding. Maar net dat vermijden van complexiteit betekent voor mij een terugkeer naar mijn oorspronkelijke

Tot en met zondag 2 maart kan je het werk van Angelo Vermeulen bezichtigen in de Expozaal van kunstencentrum STUK, Naamsestraat 96. De deuren zijn open van maandag tot vrijdag van 10.00 tot 18.00 en op zondag van 14.00 tot 18.00. In geval van een voorstelling blijft de tentoonstellingsruimte toegankelijk tot 20.30. Toegang gratis.

“De grillen der natuur verplichten de kunstenaar
verplicht in de realiteit te staan”

ik worstelde met elkaar te verzoenen. En dat was ook mijn betrachting: het causale, het logische, het rationele, de behoefte naar inzicht in systemen combineren met de meer spirituele, mystieke, intuïtieve

fascinatie voor natuur en het leven, iets wat ik tijdens mijn studie kwijtgeraakt was.”

Eenvoud is nochtans niet het eerste woord dat je bij het aanschouwen van Angelo Vermeulens werk te binnen schiet.

"Irrelevant? Bosfazant!"

Fet Interfacultair Welsprekendheidsturnooi, georganiseerd door het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG), is een van die activiteiten in Leuven waarvan iedereen tenminste al eens gehoord heeft. Het bestaat dan ook al zo lang dat niemand zelfs nog maar een idee heeft de hoeveelste editie het was, vorige week woensdag. Toch is er andermaal bewezen dat de formule helemaal nog niet aan slijtage onderhevig is.

Voor de enkelingen die het Welsprekendheidsturnooi niet kennen leggen we even de spelregels uit: het turnooi bestaat uit twee rondes. In de eerste ronde moet elke kandidaat een voorbereid stukje brengen. Dat lijkt nog vrij eenvoudig, ware het niet dat ze worden aangestaard door zeshonderd paar ogen, in de enorme aula PDS. Het echte werk begint pas in de tweede ronde. Daarin krijgen de kandidaten namelijk drie stukjes papier, met een naam, een tijdperk en een citaat erop. Rond die drie elementen moeten ze dan een verhaaltje verzinnen.

Na al dat retorisch geweld worden er twee winnaars aangeduid: één door de vakjury en één door het publiek. De vakjury bestond echter niet echt uit door de wol geleverde redenaars: bij ons weten staan Ivan De Vadder, Katja Retsin noch Studentenschepen Saïd El Khadraoui bekend om hun wonderlijke toespraken. Frans Vanistendael, decaan van de rechtsfaculteit en broer van, is dan weer een geval apart. Volgens zowel presentator Wim De Vilder als inleider professor Van den Auweele hoort Vanistendael vooral zichzelf graag spreken. Het laatste jurylid, coördinator Studentenbeleid Dirk Van Gerven, was dan weer de vervanger van rector André Oosterlinck, wiens oratorische vaardigheden ook wel eens ter discussie staan.

WAARZEGGER

De eerste kandidaat die aantrad was Benjamin De Boe, een student Burgerlijk Ingenieur die twee jaar geleden al eens won. Hij had het over 'de grote K.U.Leuven', en claimde dat de reclamecampagne van de universiteit oneerlijk is. Die zou namelijk beweren dat de K.U.Leuven onze toekomst voorspelt, terwijl zijn favoriete waarzegster dat veel beter kan. Hoewel het concept best wel goed gevonden was, duurde de speech van Benjamin veel te lang, en kon hij onze aandacht niet echt vasthouden met de schaarse goede grappen die erin zaten.

Wim Michielsens van Psychologie moest dan weer nauwelijks moeite doen om het publiek op zijn hand te krijgen. Hij gaf ons tips om multimiljonair te worden, al leek het vooral neer te komen op geld van je ouders lospeuteren. Wim begon met enkele eenvoudige tips - blijf altijd bij je eerste eis, speel op de man in plaats van op de bal, gebruik rijm - om zo te komen bij een

hilarisch voorbeeld uit de praktijk:

"Ma, ik vind dat ik recht heb op twintig euro extra zakgeld."
 "Waarom?"
 "Ma, ik vind dat ik recht heb op twintig euro extra zakgeld."
 "Krijg je nog niet genoeg zakgeld?"
 "Dat is weer typisch een argument van iemand die niet kan parkeren."
 "Hoezo? Dat is toch totaal irrelevant?"
 "Irrelevant? Bosfazant!"
 "Pardon?"
 "Pardon? Kanton!"
 En zo ging hij nog even voort.

BAARD

Kandidaat nummer drie, Kurt Aerts, speelde zowat een thuismatch. Als rechtenstudent had hij namelijk zo'n driekwart van de zaal achter zich. Toch slaagde Kurt er niet in om zijn inleider, prof. Van den Auweele, in de schaduw te zetten. Hij klaagde over het teveel aan tv, maar deed dat op een vrij ongeïnspireerde manier en haalde ten minste één mop met een lange baard boven - die van het kleine jongetje dat Tampax wil. Toch vielen er goede momenten te noteren in zijn voordracht: bijvoorbeeld toen hij de boze geest van Stef Wauters doorgrondde.

"Heverlee-mensen zijn rare mensen," vertelde professor Troost, de inleider van Stefaan Knipperberg. De waarheid van zijn woorden bleek toen Stefaan opkwam: hij was gekleed in een pastoorssoutane en had zijn haar rood geverfd. De situatie werd echter nog vreemder - maar dan in negatieve zin - toen hij predikte om de bekoring te verslaan door er massaal aan toe te geven. Het had heel grappig kunnen zijn, maar doordat wij er nauwelijks iets van verstonden verloor de preek serieus aan effect. Uit wat we wel hadden verstaan, maakten we op dat we onlangs een bijzonder gelijkaardige voorstelling hadden gezien op een BBC-programma, maar dit

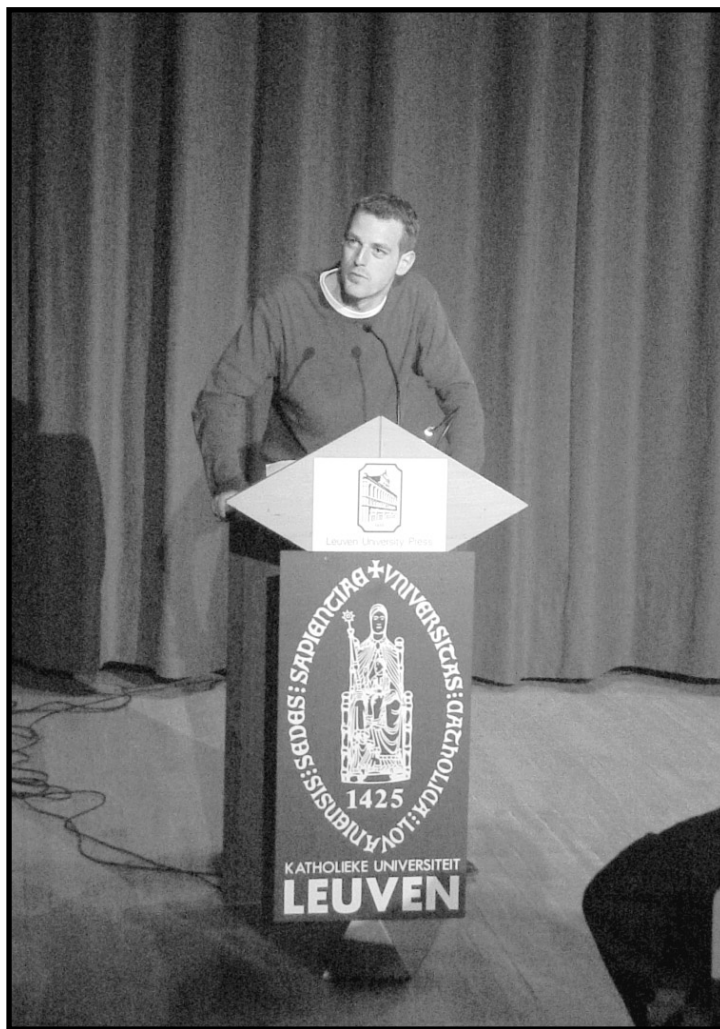
staaltje wisten we dat de concurrentie bijzonder sterk uit de hoek zou moeten komen om deze historicus van de overwinning te houden.

Sam Schatteman, zo bleek al snel, zou dat niet kunnen. Deze student slavistiek kwam erg vriendelijk over en was volgens prof. Malfliet "een schat van een man", maar zijn parodie op Vlaams-nationalistische partijen kon niet echt overtuigen wegens te lang uitgesponnen en te weinig goede vondsten.

PANACHE

Toen het de beurt was aan Jasper Vanhalewyck, was het al redelijk laat geworden en de zaal leek al een beetje in slaap te vallen. Dat was echter buiten prof. Warrinnier, de inleider, gerekend: hij vertelde waarmee studenten zuivere wiskunde zoals Jasper zich zoal bezighouden - de logos van de topos, met zoveel charisma dat de zaal niet bijkwam van het lachen. In schril contrast met zijn professor vertelde Jasper over verveling en de dictatuur van de bezigheid (of zoiets). Hoewel er soms weinig vaart in zijn betoog zat, maakten de goede opbouw en de geëngageerde ondertoon - samen zullen we niets doen - hem in onze ogen tot een outsider.

De laatste kandidaat was ook de jongste, en de enige vrouwelijke, van het gezelschap.

geheel terzijde.

SAMENZWERING

En toen kwam Teis Derweduwen. Hij was de kandidaat voor Historia en werd ook ingeleid door prof. Van den Auweele, maar dat was allemaal bijzonder snel vergeten eens hij begon. Het idee van Teis' toespraak was even eenvoudig als geniaal: een bekend verhaal uit de Oudheid - de samenzwering van Catilina - werd verteld met de moderne media. Zo heette de correspondent op het Forum Lucius Apperomontus, en werd Catilina opgehouden door wegenwerken op de Via Appia. Toen er opstootjes ontstonden, werd dat verslagen als een voetbalwedstrijd. Het klinkt bizar, maar Teis vertelde het allemaal met zo'n vanzelfsprekendheid dat je zou zweren dat je er zelf bij was. Na dit

iemand moet zeggen "Het is niet evident om met achttienjarigen te concurreren?" Benjamin probeerde het op te lossen door een soort prehistorische Gouden Schoen te laten uitreiken, de Gouden Sandaal, maar zijn poging was nooit meer dan 'goed geprobeerd'.

Dat was in elk geval beter dan Wim Michielsens, die er wegens tijdsgebrek niet aan kwam om zelfs maar één van zijn papiertjes in zijn improvisatie te verwerken. Hij kreeg het publiek wel aan het lachen, maar alleen met gemakkelijke succesjes.

Dan deed Kurt Aerts het wel beter: de VRG-kandidaat verbond Hans Blix, de pruikeitijd en het citaat "Er is niets mooiers dan een smerig wijf" redelijk goed via La Cicciolina en George Bush; al bij al was zijn tweede ronde zelfs ongeveer even grappig als zijn eerste.

BALLINGSCHAP

Stefaan Knipperberg had heel wat goed te maken na zijn eerste ronde, en deed dat ook met het meest absurde stukje van de avond: hij vertelde het verhaal van een ridder die naar de hand van een jonkvrouw dong en daarvoor Troje moest veroveren. Stefaans vertelstijl was nog even verwarrend als in de eerste ronde, maar nu klonk hij als een volleerd voorlezer.

Zijn retoriek kon echter nog steeds niet tippen aan die van Teis Derweduwen. Toch viel Teis ons een beetje tegen in deze ronde: hij was nog steeds een schitterende spreker en verwerkte zonder veel moeite zowel Michael Jackson, de Oerknal als het citaat "Ik wist niet dat mislukken zo winstgevend kon zijn", maar eigenlijk bestond zijn voorstelling uit weinig meer dan enkele - weliswaar feilloze - imitaties: van Adolf Daens, de regering in ballingschap en dergelijke.

Ook in de tweede ronde wist Sam Schatteman onze aandacht niet echt lang vast te houden: zijn verhaal over Kim Clijsters in de koloniatieperiode van de 19e eeuw was niet bijster origineel en bovendien mompelde hij vaak, wat de verstaanbaarheid niet ten goede kwam.

SIKHS

Jasper Vanhalewyck kwam dan weer veel beter uit de hoek: hij vertrok van de alombekende Jean-Marie Dedecker, ging dan via het judo naar het Verre Oosten, om dan weer te vertellen over zijn jeugd als judoka. Dan bleek dat al de meisjes met wie hij toen judode, allemaal in de prostitutie waren gegaan, maar dat was geen probleem: "Prostituees kunnen op rugpansioen".

"Saddam Hoessein denkt dat de toekomst van hem is, maar ik heb deze boodschap voor hem: een man mag dan wel veel weten, een vrouw begrijpt alles". In haar eerste zin had Tinne Boons al haar elementen al verwerkt. Gelukkig maar, zo bleek, want daarna zou ze steeds weer proberen af te wijken van die onderwerpen, om uit te komen bij Sikhs op een brommer. Er waren nochtans meer mogelijkheden met deze thema's.

Na een kwartiertje beraadslagen kwam er witte rook uit het jurylokaal: Teis Derweduwen werd de logische winnaar, voor Tinne Boons en Kurt Aerts. Ook de publieksjury bekroonde Teis - met niet minder dan 450 van de 600 stemmen - zodat hij met 250 euro cash en 125 euro aan boekenbonnen naar huis kon. Kurt Aerts werd tweede bij het publiek, Wim Michielsens derde. Op het einde van de avond werd de gelukkige winnaar gesommeerd om "een vat, een vat, een vat" te trakteren, en zo geschiedde.

Laurens De Koster
Ellen Permentier

Filmquiz

Goed nieuws voor filmfans! Iedere week vind je in Veto een nieuwe quizvraag. Beantwoord je die snel én juist, dan maak je kans op gratis duotickets. En er is meer: we houden de scores van de spelers bij, en tellen, week na week, het aantal juiste antwoorden per speler op. De top 5 van de hoogst scorende spelers kan je raadplegen op de website van Cinema ZED: www.cinemazed.be. Aan het einde van het seizoen, in mei, wint de hoogst scorende speler een mooie hoofdprijs.

VRAAG 2: Wie verzorgt steevast de soundtracks voor de films van David Cronenberg?

Stuur je antwoord razendsnel naar filmquiz@veto.be. Deadline voor het insturen van je antwoord is **woensdag 14u**.

Een duoticket voor de voorstelling van SPIDER op woensdag 26 feb, 22u.30 ligt klaar voor de eerste 3 juiste antwoorden.

FOKKE & SUKKE VERZINNEN IETS BETERS

PROEFDIEREN?
NERGENS VOOR
NODIG!!

IN NEDERLAND ZIJN TOCH
GENOEG STUDENTEN MET
GELDZORGEN??

www.foksuk.nl

RGVT

COLOFON

Veto
's-Meiersstraat 5 — 3000 Leuven
Tel 016/22.44.38 — Fax 016/22.01.03

Veto is een uitgave van de Leuvense
Overkoepelende Kringorganisatie

Jaargang 29
Nummer 12
9 december 2002

V.U.: David Adriaen
Hoofdredacteur: Thomas Leys
Redactiesecretaris: David Adriaen

Medewerkers: David Adriaen, Katayoun Alidadi, Joris Beckers, Anneleen Cosemans, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Bert Depoortere, Lieven De Rouck, Dries De Smet, Heleen Dom, Thomas Leys, Kris Malefason, Adriaan Moors, Ellen Permentier, Dieter Vandenbroucke, Tijn Vereenoghe, Hanne Vermeiren

Eindredactie: Thomas Leys
Assistentie-eindredactie: Ben Deboeck
Doka: Katayoun Alidadi
DTP: David Adriaen, Kris Malefason, Thomas Leys

Internet: <http://www.veto.be>
e-mail: veto@veto.be

Publiciteit: Alfaset cvba - Leen Cuyper
alfaset@chello.be - 016/22.04.66
Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16u00.

Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, knappe fans, Internet, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Activiteiten voor de agenda kunnen gemeld worden via agenda@veto.be

AGENDA & AD VALVAS

MAANDAG 24 februari

19.00 u **LEZING** Spaghetti- en Palestina-avond, met Pol Van Camp, Els Vandenbussche en Katleen Vanimpe vertellen in klank in beeld over hun recente observatiemissie in Palestina, in Los Buenos, Parkstraat 14, toeg. 5, org. Attac-Leuven.
20.00 u **LEZING** Blauwe maandag met senator Paul De Grauwe (VLD) over het sociaal-economisch beleid van paars-groen en de internationale economische crisis, in Zaalte boven Notre Dame, Grote Markt, toeg. gratis, org. IVSV-Leuven.

DINSDAG 25 februari

20.00 u **THEATER** "Kill the old, torture their young", TheaterMalpertuis, in Schouwburg, org. cc Leuven.
20.30 u **THEATER** "Blue remembered hills", van De Roovers. Tekst van Dennis Potter. Acteurs: Adriaan Van den Hoof, Veerle Dobbelaere, in STUK Soetezaal, toeg. 9.5 / 11, org. STUK.
20.30 u **DANS** "Gravitations-Quatuor", dans van en met Brice Leroux, in STUK Labozaal, toeg. 9.5/11, org. STUK.

WOENSDAG 26 februari

14.00 u **SPORT** Student Trophy, in Universitair Sportcentrum, toeg. gratis, org. LOKO-Sportraad en Apolloon.
20.00 u **THEATER** "de zweep verkoopt Show", Het Gevolg en de zweep, in Wagehuys, org. cc Leuven.
20.00 u **CONCERT** Madredeus, in Schouwburg, org. cc Leuven.
20.30 u **THEATER** "Blue remembered hills", van De Roovers. Tekst van Dennis Potter. Acteurs: Adriaan Van den Hoof, Veerle Dobbelaere, in STUK Soetezaal, toeg. 9.5 / 11, org. STUK.
20.30 u **DANS** "Gravitations-Quatuor", dans van en met Brice Leroux, in STUK Labozaal, toeg. 9.5/11, org. STUK.

DONDERDAG 27 februari

20.00 u **LEZING** "Lezingenreeks over architectuur", Maarten van Severen, over meubilair, in STUK Auditorium, toeg. 5, org. STUK.
20.00 u **MUZIEK** "Niemandslaan", Stef Bos, in Schouwburg, org. Vriendenkring 2000.
20.30 u **THEATER** "Blue remembered hills", van De Roovers. Tekst van Dennis Potter. Acteurs: Adriaan Van den Hoof, Veerle Dobbelaere, in STUK Soetezaal, toeg. 9.5 / 11, org. STUK.
20.30 u **THEATER/DANS** "Mais pas pour trois",

SKaGeN/PRISMA, over geluk en ongeluk, in STUK Labozaal, toeg. 9.5/11, org. STUK.

VRIJDAG 28 februari

20.30 u **THEATER/DANS** "Mais pas pour trois", SKaGeN/PRISMA, over geluk en ongeluk, in STUK Labozaal, toeg. 9.5/11, org. STUK.

ZATERDAG 1 maart

22.00 u **MUZIEK** SCAPES!, in STUKcafé, toeg. gratis, org. STUK.

ZONDAG 2 maart

22.00 u **MUZIEK** Jazz Op Zondag, in STUKcafé, toeg. gratis, org. STUK.

MAANDAG 3 maart

20.30 u **THEATER** "Aangesproken, de as en de boter", Lampe & KVS/de bottelarij, info en reservatie: 016/320320, in STUK Soetezaal, org. STUK.
16.30 u VETO Verwelkoming nieuwe editie (nummer 17) in 's-Meiersstraat 5, Leuven.

ALFA

• 24/02 Alfa-feestweek: Thema-avond in de Fak. • 25/02 Fuif in de Odil. • 25/02 Infovergadering over Praag. • 26/02 Quiz in zaal Ons Huis. • 26/02 Film '40 days and 40 nights' (MSI 00.28). • 27/02 Cocktailavond in de Perma.

APOLLOON

• 24/02 HyperKINETische TD (Rumba). • 25/02 Zakspecial 2de lic LO (vamp en vampieren). • 26/02 TD opkomend presidium (Coyote Ugly) in de Waaiberg.

CRIMEN

• 27/02 Cantus in zaal Ons Huis.

EKONOMIKA

• 25/02 Freak-out Party (Rumba). • 27/02 Smartlappen met Bart Kaël en Juul Kabas (Lido).

EOOS

• 25/02 Cocktailfeest (praatkamer van de Fak). • 26/02 Filmavond 'Mulan' in MSI 00.28.

FARMA

• 25/02 TD (Lido). • 27/02 Erotic night (met special nights).

KATECHETIKA

• 26/02 Vrede en vredesactie namens de studenten.

LBK

• 26/02 Interfacultair Songfestival.

LLK

• 25/02 Schaatsen.

MEDICA

• 25/02 Aperitiefconcert (PDS). • 28/02 Auw' Zakkenavond (Doc's Bar).

MEDISOC

• 25/02 Jeneveravond (Wink).

PEDAGOGISCHE KRING

• 25/02 Film. • 26/02 Schaatsen + Jeneveravond.

VRG

• 24/02 Sollicitatietraining. • 24/02 Panelgesprek "Zachte sector". • 26/02 Ontgroeningscantus. • 26/02 Cultuur: Madredeus in concert. • 26/02 Panelgesprek "Traditionele beroepen". • 27/02 Panelgesprek "Harde sector".

VTK

• 25/02 Brouwerijbezoek. • 25/02 Cantus (Bierstube). • 26/02 Vendetta-kwis (Esat). • 27/02 Lust- en JaloezieTD (Albatros).

WINA

• 25/02 Industriedag der Wetenschappen. • 26/02 Film "The Cube". • 28/02 Galabal der Wetenschappen.

ADVERTENTIE

***CENTRALE
BOEKHANDEL***

MET STEUNKLEUR ROOD

BINNEN VIA ISDN